

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelseloven

(Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1575 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 c, stk. 4, nr. 1, ændres: »nr. 1 eller 2« til: »nr. 1, 2 eller 4«.

2. I § 9, stk. 1, nr. 3, *litra e*, ændres: »ophold.« til: »ophold,«.

3. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, hvis der mellem udlændingen og den danske statsborger består et afhængighedsforhold, der i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde vurderes at være af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade den Europæiske Unions område som helhed sammen med udlændingen, hvis denne ikke gives opholdstilladelse.«

4. I § 9 a, stk. 4, 2. pkt., ændres »nr. 18« til: »nr. 19«.

5. § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, ophæves.
Stk. 7-19 bliver herefter stk. 6-15.

6. I § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 10, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 13« til: »stk. 9«.

7. I § 9 h, stk. 15, der bliver stk. 11, ændres i 1. pkt. »stk. 14, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt.«, i 2. pkt. ændres »stk. 14, 2. pkt.« til: »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, 2. pkt.«, og i 3. pkt. ændres »stk. 14, 3. pkt.« til: »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., og stk. 10, 3. pkt.«

8. I § 9 h, stk. 16, der bliver stk. 12, ændres i 1. pkt. »stk. 14, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., eller stk. 10, 1. pkt.«, i 2. pkt. ændres »stk. 14, 2. pkt.« til: »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., eller stk. 10, 2. pkt.«, og i 3. pkt. ændres »stk. 14, 3. pkt.« til: »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt.«

9. I § 9 h, stk. 17, der bliver stk. 13, ændres i 1. pkt. »stk. 5 og 7« til: »stk. 5 og 6«, i 2. pkt. ændres »stk. 8, 1. pkt., og stk. 10« til: »stk. 7, 1. pkt., og stk. 8«, og i 3. pkt. ændres »stk. 13 og 14« til: »stk. 9 og 10«.

10. I § 9 h, stk. 18, der bliver stk. 14, ændres »stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14« til: »stk. 1, 3, 5, 8, 9 eller 10«.

11. I § 9 h, stk. 19, der bliver stk. 15, ændres »stk. 10, 13 og 14« til: »stk. 8-10«, og »stk. 6, jf., stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15« ændres til: »stk. 6 og 11«.

12. I § 9 m, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »tilknytning til,«: »bor på fælles bopæl og«.

13. I § 9 m, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »og udlændingen«: »bor på fælles bopæl og«.

14. I § 9 n, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.«

15. I § 17 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Stk. 1 finder ikke anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt. 1. pkt. gælder dog kun, hvis udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.«

16. I § 19, stk. 1, nr. 11, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Er personens opholdstilladelse undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller stk. 8, 1. pkt., eller forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan personens

opholdstilladelse dog ikke inddrages, medmindre der er forløbet 5 år fra afgørelsen herom, jf. stk. 7, 3. pkt. og stk. 8, 3. pkt. Udlændingens opholdstilladelse kan ikke inddrages, uanset om personen efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis personens opholdstilladelse er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

17. To steder i § 19, stk. 1, nr. 12, ændres »nr. 18« til: »nr. 19«.

18. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 17 som nyt nummer:

»18) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl, jf. § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9 n, stk. 1, 2. pkt., og de pågældende ikke bor på fælles bopæl. Opholdstilladelsen kan dog ikke inddrages, hvis udlændingen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

Nr. 18 og 19 bliver herefter nr. 19 og 20.

19. I § 19, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 19, indsættes som 2. pkt.:

»Arbejder udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m uden arbejdstilladelse, kan opholdstilladelsen dog ikke inddrages, hvis opholdstilladelsen er undladt inddraget efter stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

20. I § 19, stk. 7, 1. pkt., ændres »eller § 9 q, stk. 2,« til: »§ 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«, og »anden overlaster m.v.« ændres til: »anden overlaster m.v., herunder negativ social kontrol,«.

21. I § 19, stk. 7, indsættes efter 2. pkt. som nye punkummer:

»En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter 1. pkt. eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog § 19 a, stk. 4, 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde beregnes fristen i 3. pkt. fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.«

22. I § 19, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2,« til: »§ 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«.

23. I § 19, stk. 8, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:

»En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter 1. pkt. eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog § 19 a, stk. 4. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2. I sådanne tilfælde beregnes fristen i 3. pkt. fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.«

24. I § 19 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. De betingelser, der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., gælder, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

25. I § 19 a, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »eller 2,«: »§ 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1,«.

26. I § 19 a indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, 3. eller 4. pkt., eller § 19, stk. 8, 3. eller 4. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse, medmindre udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1. I sådanne tilfælde skal opholdstilladelsen inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 5. En opholdstilladelse skal nægtes forlænget efter § 19 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 46, stk. 8. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde finder § 26, stk. 1, ligeledes anvendelse.«

27. I § 19 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 2, 2. pkt.«: », og § 19 stk. 7 og 8.«

28. Efter § 19 b indsættes:

»§ 19 c. En tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., kan forlænges, medmindre udlændingen efter 5 år fra denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse. I sådanne tilfælde skal opholdstilladelsen nægtes forlænget, jf. dog § 19 a, stk. 5. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde beregnes fristen i 1. pkt. fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Stk. 2. En opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at personen ikke bor sammen med den danske statsborger eller udlændingen med opholdstilladelse efter §§ 9 a, 9 i, 9 k eller 9 p, hvis personen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Stk. 3. En opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 i, stk. 2, nr. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Stk. 4. En opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 m, stk. 1, kan ikke nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1,

UDKAST

arbejder uden arbejdstilladelse, jf. § 9 m, stk. 3, 1. pkt., hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.«

29. I § 46, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

30. I § 46, stk. 5, ændres »stk. 9, 2. og 3. pkt.« til: »stk. 12, 2. og 3. pkt.«

31. I § 46 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Udlændingestyrelsen træffer afgørelser om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter at Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter § 19 a, stk. 5.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

32. I § 46 a, stk. 2, nr. 4, ændres »stk. 6, nr. 8« til: »stk. 7, nr. 8«.

33. I § 46 a, stk. 7, nr. 1, 1. pkt., ændres »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt.« til: »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt., § 9 h, stk. 12, 1. pkt.«, og »§ 9 h, stk. 18« ændres til: »§ 9 h, stk. 14«.

34. I § 52 c, stk. 9, indsættes efter »§ 33 b,«: »og om processuelt ophold i forbindelse med en anmodning om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4,«.

§ 2

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, nr. 3, udgår »eller«.

2. Efter § 2, stk. 4, nr. 3, indsættes som nyt nummer:

»4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, eller«.

Nr. 4 bliver herefter til nr. 5.

§ 3

I danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 686 af 11. juni 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 2 c, nr. 2, indsættes efter »nr. 1«: »eller nr. 4«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, jf. § 1, nr. 3, finder anvendelse i sager, hvor der inden lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, og hvor ansøgningen er under behandling i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er meddelt afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, vil efter lovens ikrafttræden få behandlet en forlængelsesansøgning efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, jf. § 1, nr. 3.

Stk. 4. De foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3.-5. pkt., § 19, stk. 8, 3.-5. pkt., § 19 a, stk. 4 og 5, og § 19 c, stk. 1, jf. § 1, nr. 21, 23, 26 og 28, finder ikke anvendelse for opholdstilladelser, der før den 1. juli 2025 er undladt inddraget eller nægtet forlænget efter de hidtil gældende bestemmelser i § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller er meddelt efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.

Stk. 5. Sager, som er verserende i Udlændingenævnet ved lovens ikrafttræden, og som omhandler klage over afgørelser, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration under henvisning til manglende samliv har inddraget eller nægtet at forlænge en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, og som indeholder oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, sendes tilbage til styrelsen med anmodning om, at styrelsen tager stilling til, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 20, 22 og 25. Gebyr efter udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales.

UDKAST

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 19, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, forbliver i kraft, indtil de op-hæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 15, jf. denne lovs § 1, nr. 5.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de fæ-røske og grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forslag om udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold eller partnerens død

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Inddragelse af opholdstilladelse og afslag på forlængelse af opholdstilladelse

2.1.1.2. Fortsat ophold til voldsramte familiesammenførte og ret til fortsat ophold ved ægtefællens død

2.1.1.3. Opholdstilladelse som ægtefællesammenført

2.1.1.4. Opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem

2.1.1.5. Familiemedlemmer til unionsborgere

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.1. Udvidelse af bestemmelserne om fortsat ophold til voldsramte og ret til fortsat ophold ved ægtefællens død samt lempelse af kravet om årsagssammenhæng

2.1.2.2. Krav om selvforsørgelse efter 5 år

2.1.2.3. Særlig om samspillet mellem § 19, stk. 7 og 8, og øvrige regler om bevarelse af opholdstilladelse

2.1.2.4. Forslag om yderligere tilpasninger

2.2. Statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Bortfald af opholdstilladelse og dispensation fra bortfald

2.2.1.2. Visse udlændinge på erhvervs- og studieområdet, der er undtaget fra bortfaldsreglerne

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Familiesammenføring i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Anvendelsesområdet for en tredjelandstatsborgers afledte opholdsret efter TEUF artikel 20

2.3.1. 2. Afhængighedsforholdet mellem tredjelandstatsborgeren og den danske statsborger

2.3.1. 3. Nødsaget til at forlade eller forhindre i at indrejse til Unionens område

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab (2023-2026) fra juni 2023, at regeringen vil udvide persongruppen omfattet af voldsbestemmelsen, så udlændinge, hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et voldeligt forhold på grund af frygt for at miste en opholdstilladelse.

Lovforslaget er bl.a. en udmøntning af denne del af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab. Det foreslås således med lovforslaget, at der i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdansker fremadrettet vil skulle tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi udlændingen har op hævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol.

Det vil, som det allerede gælder for ægtefællesammenførte udlændinge, der i dag er omfattet af voldsbestemmelsen, være et krav, at det er volden m.v., der er årsag til samlivsophævelsen, men ved vurderingen heraf vil der fremadrettet skulle gælde en formodning herfor, når først volden m.v. er godtgjort.

Det foreslås med lovforslaget også, at der i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdansker fremadrettet vil skulle tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden. Det svarer til, hvad der i dag gælder for ægtefællesammenførte udlændinge.

Ligeledes foreslås det med lovforslaget, at en opholdstilladelse som udgangspunkt vil skulle nægtes forlænget eller inddrages, hvis udlændingen 5 år eller senere, regnet fra det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

UDKAST

For at sikre, at ægtefællerne/samleverne ikke påvirker hinandens ret til ophold i Danmark, når parret har ophævet samlivet, og det medfølgende familiemedlem har bevaret sin opholdstilladelse pga. vold m.v., foreslås det endvidere at justere de bestemmelser i udlændingeloven, der har betydning herfor.

Det foreslås også, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som efterfølgende genoptager samlivet med sin ægtefælle eller samlever som udgangspunkt på ny vil skulle opfylde de betingelser, herunder krav om selvforsørgelse, der blev stillet, da udlændingen blev meddelt sin oprindelige opholdstilladelse.

Der henvises til pkt. 2.1.

Endvidere indeholder lovforslaget forslag om, at reglerne om bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med opgivelse af bopæl eller længerevarende ophold uden for Danmark ikke skal gælde for udlændinge, der udsendes til udlandet af staten, eller for familiesammenførte eller medfølgende familie, som har opholdt sig i udlandet i forbindelse med, at den herboende er udsendt af staten.

Der henvises til pkt. 2.2.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at indsætte en ny bestemmelse i udlændingeloven, der kodificerer EU-Domstolens retspraksis, hvorefter tredjelandsfamiliemedlemmer til danske statsborgere i visse situationer kan blive familiesammenført i Danmark i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), uden at udlændingelovens almindelige betingelser for familiesammenføring kan kræves opfyldt.

Forslaget indebærer ikke ændringer af gældende ret, da der er tale om en kodificering af, hvad der gælder i dag. Med forslaget beskrives rammerne for den vurdering, der i henhold til EU-Domstolens retspraksis skal foretages efter TEUF artikel 20 med henblik på at skabe større gennemsigtighed i forhold til borgere og retsanvendende myndigheder.

Der henvises til pkt. 2.3.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til konsekvensændringer af nogle af forslagene samt forslag til en række tekniske ændringer, herunder med det formål at forenkle udlændingelovens § 9 h om gebyr. Dette indebærer ikke ændringer af gældende ret.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forslag om udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold eller partnerens død

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Inddragelse af opholdstilladelse og afslag på forlængelse af opholdstilladelse

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, at en tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

Endvidere følger det af udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., at en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19. Hvis en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, ansøger om forlængelse af opholdstilladelsen, vil opholdstilladelsen således blive forlænget, hvis ikke der foreligger sådanne omstændigheder, som vil kunne begrunde inddragelse af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19.

Udlændinge, der har en tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold (ægtefællesammenførte), jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, er meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, bortset fra ægtefællesammenførte til flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, jf. § 15, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 1532 af 5. december 2024 om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen).

Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 2, 1. pkt., indebærer bl.a., at en opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages eller nægtes forlænget, hvis samlivet ophæves, da grundlaget for tilladelsen – samliv på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold – ikke længere er til stede.

Det gælder også for udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr.

UDKAST

1-14, stk. 3, 12 eller 24, eller § 9 p, stk. 1, 1. pkt. Det gælder ligeledes for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, som medfølgende familiemedlem til en udlandsdansker. Endvidere gælder det for udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende, herunder ph.d.-studerende, med opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1 eller 2, til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 3, med henblik på at opnå autorisation som læge, tandlæge eller sygeplejerske i Danmark, til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 4, med henblik på at opnå autorisation som særligt efterspurgt sundhedsperson, og til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 k, stk. 1, 1. pkt., med henblik på at være praktikant her i landet. Da opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, ligeledes er betinget af faktisk samliv på fælles bopæl, vil disse udlændinge således også som udgangspunkt få inddraget opholdstilladelsen, hvis samlivet ophæves, jf. § 19, stk. 1, nr. 1.

Hvis betingelsen i § 19, stk. 1, nr. 1, om inddragelse er opfyldt, skal en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (asyl), inddrages eller nægtes forlænget, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 2. pkt.

Der er dog efter § 19, stk. 7 og 8, og § 19 a, stk. 2, 3. pkt., en særlig mulighed for, at udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, kan bevare opholdstilladelsen, hvis samlivsophøret skyldes partnervold, eller at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Disse regler finder også anvendelse for familiesammenførte til flygtninge. Endvidere finder udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 q, stk. 2 (ægtefællesammenførte til pensionerede udlændinge, som har haft ansættelse ved en herværende international organisation, EU-institution el.lign.).

Udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, finder derimod ikke anvendelse på udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, dvs. medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere og udlandsdanskere samt til udenlandske studerende, herunder ph.d.-studerende, udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner, og udenlandske praktikanter.

UDKAST

Der henvises til pkt. 2.1.2.2 for en beskrivelse af reglerne i udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8.

Herudover følger det af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., at § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelser om inddragelse af andre opholdstilladelser end opholdstilladelser meddelt efter § 7 eller § 8, stk. 1 og 2 (asyl), eller § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til udlændinge med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og ved afgørelser om forlængelse af opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold.

Det betyder, at der ved afgørelser om, hvorvidt en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning – bortset fra opholdstilladelser til familiesammenførte til flygtninge – skal inddrages eller forlænges, skal tages hensyn til, om inddragelse eller afslag på forlængelse må antages at virke særligt belastende for den pågældende bl.a. som følge af udlændingens tilknytning til det danske samfund og herboende personer, jf. § 26, stk. 1.

Også for opholdstilladelser til medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere og studerende m.fl. samt udlandsdanskere gælder det, at opholdstilladelsen ikke inddrages, hvis inddragelse må antages at virke særligt belastende for den pågældende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, jf. § 19 a, stk. 2, 1. pkt.

Herudover regulerer udlændingelovens § 19 b, hvornår der skal ske inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, når udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (dvs. arbejdsmarkedstilknytning, jobskifte inden for samme branche, som dannede grundlag for opholdstilladelse som følge af arbejdsmarkedstilknytning, og jobsøgning i forlængelse af opholdstilladelse som følge af arbejdsmarkedstilknytning).

Det følger således af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, 2. pkt., at en sådan opholdstilladelse skal inddrages, når en af betingelserne i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1-3 eller 11, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Udlændingelovens § 26, stk. 1, finder således ikke anvendelse i forbindelse med inddragelse i sådanne sager. Dog følger det af udlændingelovens § 19 b, stk. 2, 2. pkt., at § 26, stk. 1, finder anvendelse, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m er meddelt som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter §

9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, når denne udlænding oprindeligt havde opholdstilladelse efter § 9 m.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1 (medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere og udlændingsdanskere samt til udenlandske studerende, herunder ph.d.-studerende, udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner, og udenlandske praktikanter), meddeles med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 3, og er derfor ikke omfattet af § 11, stk. 2, 1. pkt. Det er derfor en forudsætning for forlængelse af opholdstilladelsen, at betingelserne for opholdstilladelsen fortsat er opfyldt, og der skal ikke i forbindelse med en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen tages stilling til udlændingens tilknytning til Danmark efter udlændingelovens § 26, stk. 1.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration meddeler ikke opholdstilladelse med henvisning til internationale forpligtelser. I en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration træffer afgørelse om afslag på forlængelse af en opholdstilladelse – hvor udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke finder anvendelse – og efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen efter omstændighederne kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, herunder den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8, sender Styrelsen for International Rekruttering og Integration sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, om opholdstilladelse af ganske særlige grunde, med henblik på, at Udlændingestyrelsen tager stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse.

2.1.1.2. Fortsat ophold til voldsramte familiesammenførte og ved ægtefællens død

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, skal der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, dvs. ægtefællesammenførte, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

UDKAST

Efter straffelovens § 243 straffes for psykisk vold den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, herunder ved udøvelse af negativ social kontrol, med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Udlændingelovens § 19, stk. 7, omfatter bl.a. vold i form af fysiske overgreb, trusler om vold og gentagen eller grov psykisk vold, herunder negativ social kontrol. Der henvises til Folketingstidende 2012-13, A, L 129 som fremsat, side 5. Dette indbefatter handlinger omfattet af straffelovens § 243.

Det forudsættes, at det fra udlændingens side godtgøres, at der har været tale om voldsudøvelse m.v. Hvis ægtefællen eksempelvis er dømt for fysisk eller psykisk vold, herunder psykisk vold i form af negativ social kontrol, jf. her ved straffelovens §§ 243-245, eller andre overgreb mod udlændingen eller udlændingens barn, kan det umiddelbart lægges til grund, at betingelsen om overgreb er opfyldt. Det er imidlertid ikke et krav, at der foreligger en domfældelse, eller at overgrebet er meldt til politiet. Volden vil eksempelvis også kunne godtgøres ved skadestuerapporter eller lægeerklæringer, erklæringer fra krisecentre og samtaler med socialrådgivere m.v.

Udover dokumentation, der stammer fra den pågældendes kontakt med politi, kommune eller andre offentlige myndigheder, krisecentre eller lign., kan kopi af SMS-beskeder eller beskeder på sociale medier m.v., der underbygger forklaringen om overgreb m.v., indgå i vurderingen af, om volden kan anses for godtgjort. Der er været tale om en konkret og individuel vurdering.

Udlændingen skal endvidere godtgøre, at det er den udøvede vold m.v., der er årsag til samlivsophævelsen. Dette beror på en konkret vurdering af alle oplysningerne i sagen, og det er i den forbindelse ikke i sig selv afgørende, hvem af parterne der f.eks. har indgivet den formelle skilsmisseansøgning. Det afgørende er, om det er overgreb m.v., der har ført til, at de pågældende ikke længere er samlevende. Ved vurderingen heraf kan bl.a. den tidsmæssige sammenhæng mellem overgrebene og samlivsophøret med ægtefællen/samleveren indgå. Hvis der er gået længere tid mellem overgrebene og tidspunktet for samlivsophævelsen, vil Udlændingestyrelsen konkret tage stilling til, om der er den nødvendige årsagssammenhæng. Udlændingestyrelsen inddrager i den forbindelse bl.a. det forhold, at det kan være vanskeligt at bryde ud af et voldeligt parhold. Den nødvendige årsagssammenhæng

kan således foreligge, selvom der er gået længere tid mellem overgreb og samlivsophævelsen. Det kommer an på en konkret vurdering.

Endvidere forudsættes det i forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketings-tidende 2012-13, A, L 129 som fremsat, side 9-10, at der skal lægges særlig vægt på bl.a., om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det gælder, uanset hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet. Det skal indgå i vurderingen bl.a., hvis udlændingens integration har været vanskeliggjort af ægtefællens eller samleverens forbud herimod, indespærring i hjemmet eller lignende.

Der er en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark frem til samlivsophævelsen, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Udlændingelovens § 19, stk. 7, gælder også, hvis den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark frem til samlivsophøret, men den pågældende skal i højere grad have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

Det indgår endvidere i vurderingen, hvis den pågældendes integration har været vanskeliggjort af ægtefællen eller samleveren, f.eks. hvis ægtefællen/samleveren som led i sine overgreb har begrænset den pågældendes bevægelsesfrihed, nægtet den pågældende at søge arbejde, isoleret den pågældende fra adgangen til uddannelse eller taget kontrol over den pågældendes dagligdag ved at beslutte, hvilke sociale sammenhænge den pågældende må indgå i.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 8, skal der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2, dvs. ægtefællesammenførte, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

UDKAST

Det forudsættes i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 106, side 6, at der skal lægges særlig vægt på bl.a., om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund.

Der er en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Udlændingelovens § 19, stk. 8, gælder også, hvis den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, men den pågældende skal i højere grad have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

En udlænding, der bevarer opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7 eller 8, får ikke knyttet andre betingelser til fortsat ophold end krav om gyldigt pas.

Udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, gælder ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, § 9 p, § 9 i eller § 9 k, dvs. udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold med en udlænding, der har opholdstilladelse efter en af erhvervsordningerne, med henblik på uddannelse, herunder ph.d.-studerende, med henblik på at opnå autorisation, herunder som særligt efterspurgt sundhedsperson, eller med henblik på at være praktikant her i landet. Udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, gælder heller ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlandsdanske.

For disse grupper gælder udlændingelovens § 26, stk. 1, om bl.a. hensyntagen til tilknytningen til Danmark heller ikke i en forlængelsessituation, og selvom § 26, stk. 1 – uden for de tilfælde, der er omfattet af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, jf. pkt. 2.1.1.1 – finder anvendelse i en inddragelsessituation, indebærer den afvejning, der skal foretages efter bestemmelsen, normalt, at en udlænding med opholdstilladelse som medfølgende familie efter

udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, der kun har været i Danmark i forholdsvis kort tid, mister sin opholdstilladelse, hvis opholdsgrundlaget ikke længere er til stede. Det gælder, selvom samlivet er ophævet på grund af vold, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

2.1.1.3. Opholdstilladelse som ægtefællesammenført

Udlændingelovens § 9 regulerer adgangen til ægtefællesammenføring og familiesammenføring med børn under 15 år til herboende danske statsborgere, andre nordiske statsborgere og udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8 (flygtninge og udlændinge med beskyttelsesstatus), eller som har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), i mere end de sidste 2 år. Endvidere kan der meddeles ægtefællesammenføring til udlændinge, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de sidste 3 år, og familiesammenføring med børn til herboende udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

En række betingelser skal normalt være opfyldt, for at der kan meddeles familiesammenføring efter § 9. I sager om ægtefællesammenføring skal begge parter være fyldt 24 år (24 års-reglen), jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Endvidere stilles der normalt krav om bl.a. økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 4, selvforsørgelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 5, passende bolig, jf. udlændingelovens § 9, stk. 6, og et integrationskrav, der indeholder betingelser om dansk kundskaber, uddannelse og beskæftigelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 8.

Udlændingelovens § 9 suppleres af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvorefter der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor. Der kan således i særlige tilfælde meddeles familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til personer, der ikke er omfattet af § 9, eller hvor betingelserne for familiesammenføring i § 9 ikke er opfyldt, og dispensationsmulighederne i § 9 ikke kan finde anvendelse.

Udenlandske arbejdstagere har adgang til at få deres familier med til Danmark efter udlændingelovens regler om medfølgende familie, jf. udlændingelovens § 9 m. Disse regler er nærmere beskrevet i afsnit 2.1.1.4.

2.1.1.4. Opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 1, at der, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor, efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a eller § 9 p (opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse).

Det er en betingelse for at få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, og at den udenlandske arbejdstager kan forsørge familien under opholdet her i landet. Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, og § 9 m, stk. 1, er således betinget af, at den udenlandske arbejdstager og den medfølgende familie ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp. Modtagelse af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke har karakter af forsørgelse, er dog ikke omfattet. Dette følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt. Forsørgelsesevnen anses normalt for dokumenteret ved det job, som den udenlandske arbejdstager er tilbudt.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 11, at opholdstilladelserne kan inddrages, hvis den udenlandske arbejdstager eller det medfølgende familiemedlem modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, at opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, medmindre EU-reglerne kan tilsige andet, skal betinges af, at udlændingen ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til den virksomhed, som udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 a arbejder for. Opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem kan inddrages, hvis den pågældende uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt., at opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse efter § 9 a skal betinges af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til udlændingen,

UDKAST

ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18. Opholdstilladelsen efter § 9 a kan således inddrages, hvis det medfølgende familiemedlem mere end en gang får inddraget opholdstilladelsen efter § 19, stk. 1, nr. 18, jf. § 19, stk. 1, nr. 12.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., at der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a (opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse), hvis vedkommende havde været udlænding. Det følger af § 9 m, stk. 2, 2. pkt., at en sådan opholdstilladelse skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp. Modtagelsen af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke har karakter af forsørgelse, er dog ikke omfattet.

Det følger af udlændingelovens § 9 n, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i (studerende, herunder ph.d.-studerende, og udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner) eller § 9 k (praktikanter), når hensynet til sidstnævntes ophold her i landet tilsiger det.

Det følger af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 876 af 27. juni 2024 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende (studiebekendtgørelsen), at opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter studiebekendtgørelsens § 1, stk. 1 og 2 (som udenlandsk studerende) og stk. 3, nr. 2 (som ulønnet ph.d.-studerende), stk. 4 (med henblik på at opnå autorisation som læge, tandlæge eller sygeplejerske i Danmark) og stk. 5 (med henblik på at opnå autorisation som særligt efterspurgt sundhedsperson), og § 2 (med henblik på at følge et adgangsgivende kursus), jf. udlændingelovens § 9 i, stk. 1 og stk. 2, nr. 2, og stk. 3 (hovedpersonen), er betinget af, at 1) familien bor på fælles bopæl i Danmark, at 2) udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og at 3) hovedpersonen dokumenterer at kunne forsørge udlændingen.

Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m og § 9 n er fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, jf. dog § 9 m, stk. 3, 1. pkt.

2.1.1.5 Familiemedlemmer til unionsborgere

Tredjelandstatsborgere, der har opnået ret til ophold her i landet som familiemedlem til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed i Danmark, i medfør af reglerne i bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), mister ikke retten til fortsat ophold ved ægtefællens død, hvis den pågældende opfylder betingelserne i bekendtgørelsens § 16, stk. 2.

Efter § 16, stk. 2, i EU-opholdsbekendtgørelsen, der gennemfører artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EU-opholdsdirektivet), betinges fortsat ophold til en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, dog af, at den pågældende har opholdt sig her i landet i mere end 1 år forud for ægtefællens død, og at tredjelandstatsborgeren er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eller at den pågældende råder over tilstrækkelige midler til sit underhold, således at den pågældende efter en konkret vurdering kan antages ikke at ville falde det sociale system til byrde, eller at den pågældende er familiemedlem til en person, der opfylder disse krav.

Endvidere mister tredjelandstatsborgere, der har opnået ret til ophold her i landet som familiemedlem til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed i Danmark, i medfør af reglerne i EU-opholdsbekendtgørelsen, ikke retten til fortsat ophold ved ophør af ægteskab bl.a., hvis der foreligger en særlig vanskelig situation, herunder som følge af, at tredjelandstatsborgeren har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast i hjemmet, mens ægteskabet bestod, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 2, nr. 3, der gennemfører opholdsdirektivets artikel 13, stk. 2. Opholdsretten er dog betinget af, at tredjelandstatsborgeren er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, at den pågældende råder over tilstrækkelige midler til sit underhold, således at den pågældende efter en konkret vurdering kan antages ikke at ville falde det sociale system til byrde, eller at den pågældende er familiemedlem til en person, der opfylder disse krav, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 3.

Det følger af Danmarks EU-retlige forpligtelser, at en unionsborger og dennes familiemedlemmer uanset nationalitet ikke må stilles ringere end en dansk statsborger og dennes familiemedlemmer i en tilsvarende situation.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration sender derfor sager om tredjelandssstatsborgere som nævnt ovenfor, der ikke opfylder betingelserne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, videre til Udlændingestyrelsen med henblik på, at Udlændingestyrelsen tager stilling til, om de pågældende ville have kunnet bevare deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, hvis de havde haft en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2. I så fald bliver de pågældende udlændinge meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.1. Udvidelse af persongruppen der omfattes af bestemmelserne om fortsat ophold til voldsramte og ved ægtefællens død samt lempelse af kravet om årsagssammenhæng

Det fremgår af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab (2023-2026) fra juni 2023, at regeringen vil udvide persongruppen omfattet af voldsbestemmelsen, så udlændinge, hvis opholdsgrundlag er betinget af samliv med en ægtefælle eller partner, ikke fastholdes i et voldeligt forhold på grund af frygt for at miste en opholdstilladelse.

Det bør således efter regeringens opfattelse sikres, at der også i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi udlændingen har ophævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder herudover, at der også i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, bør tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden.

Det foreslås på den baggrund at ændre udlændingeloven, således at der også ved en afgørelse om forlængelse eller inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, hvor

UDKAST

opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet, skal tages særligt hensyn til, om dette skyldes overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, begået af den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Der henvises til de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., og § 19 a, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endvidere at præcisere udlændingelovens § 19, stk. 7, således at det klart fremgår, at bestemmelsen også omfatter negativ social kontrol. Dette vil sende et klart signal til bl.a. ofre for negativ social kontrol.

Forslagene indebærer, at udlændinge med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, vil få samme adgang til at bevare opholdstilladelsen efter bestemmelserne i § 19, stk. 7 og 8, som udlændinge, der er ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom, i tilfælde, hvor opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller fordi ægtefællen eller samleveren er afgået ved døden.

De pågældende udlændinge vil, ligesom udlændinge, der er ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom, skulle godtgøre, at der har været tale om voldsudøvelse m.v. Der henvises til pkt. 2.1.1.2.

Der ændres ikke på, at det skal være volden m.v., der er årsag til samlivsophævelsen. Det er dog indgået i ministeriets overvejelser, at det for nogle udlændinge kan være vanskeligt at dokumentere, at det er volden, der er årsag til samlivsophævelsen. Det gælder især for udlændinge, der har levet med vold i en længere periode og ikke tidligere har set en reel mulighed for at ophæve samlivet.

Ved vurderingen af årsagssammenhængen vil der derfor fremadrettet skulle gælde en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden m.v. er godtgjort. Dette vil også gælde, selvom der er forløbet længere tid mellem volden m.v. og samlivsophævelsen. Kun hvis konkrete holdepunkter i sagen peger i retning af, at samlivsophævelsen skyldes noget andet end vold m.v., vil udlændingemyndighederne skulle foretages en nærmere vurdering af kravet om årsagssammenhæng.

Dette vil skulle gælde for alle udlændinge, der omfattes af udlændingelovens § 19, stk. 7.

Ved vurderingen af, om en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan bevare opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, vil det, ligesom det gælder for de persongrupper, der allerede i dag er omfattet af bestemmelserne, på samme måde skulle indgå, om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det vil gælde, uanset hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet. Der henvises til pkt. 2.1.1.2.

2.1.2.2. Krav om selvforsørgelse efter 5 år

En opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager og studerende er betinget af, at udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp. Der henvises til pkt. 2.1.1.4. Opholdstilladelse som familiesammenført er endvidere, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinget af, at udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Dette følger af udlændingelovens § 9, stk. 5. Som det fremgår af pkt. 2.1.1.2 stilles der derimod ikke over for de udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden, andre krav, end at udlændingen skal have et gyldigt pas. Der stilles således ikke krav om eksempelvis selvforsørgelse som betingelse for ret til fortsat ophold.

Det er regeringens opfattelse, at der er behov for at fastsætte særlige regler om, hvordan forsørgelseskravet skal gælde for udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden.

Det skyldes, at den beskyttelse af udlændinge, der ligger i adgangen til under visse betingelser at kunne bevare opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden, efter regeringens opfattelse ikke vil tjene sit formål, hvis de pågældende udlændinge kontinuerligt skal opfylde det selvforsørgelseskrav, som de blev mødt med, da de opnåede opholdstilladelse.

UDKAST

Regeringen finder således på den ene side, at alle i Danmark, der kan, skal arbejde og forsørge sig selv. Det er både rimeligt for samfundet og værdigt for den enkelte. Det enkelte menneske bør mødes med tillid og en forventning om, at man ønsker at forsørge sig selv og at være en integreret del af det danske samfund. Det skylder man det enkelte menneske, uanset den baggrund som vedkommende har. Det gælder også de udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

På den anden side finder regeringen, at det med henblik på at understøtte formålet med den særlige adgang til at bevare en opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, er nødvendigt, at de pågældende udlændinge får en periode til at komme på fode igen, inden der vil blive stillet krav om selvforsørgelse.

Med de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, 3. pkt., og § 19 c, stk. 1, 1. og 2. pkt., foreslås det derfor, at en opholdstilladelse 5 år efter, at den er bevaret pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, som udgangspunkt vil skulle nægtes forlænget eller inddrages, hvis udlændingen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

Dette vil også gælde for tredjelandssstatsborgere, hvis opholdsret efter EU-reglerne er ophørt, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, fordi de ville have kunnet bevare deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, hvis de havde haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, jf. forslaget til § 19, stk. 7, 4. pkt., og stk. 8, 4. pkt., og § 19 c, stk. 1, 3. pkt.

Dette selvforsørgelseskrav vil gælde, indtil udlændingen måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19 a, stk. 4 og 5, fastsætter, hvornår en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik alligevel vil blive forlænget eller undladt inddraget.

Der er tale om tilfælde, hvor internationale forpligtelser tilsiger, at den pågældende skal have ret til fortsat ophold her i landet, eller – for de persongrupper, hvor udlændingelovens § 26, stk. 1, finder anvendelse i forbindelse med de almindelige regler om inddragelse og forlængelse – hvor en vurdering efter udlændingelovens § 26, stk. 1, fører til, at opholdstilladelsen kan bevares.

I forslaget til bestemmelsen i § 19 a, stk. 4, 1. pkt., foreslås det således, at udlændingelovens § 26, stk. 1, om hensyntagen til udlændingens tilknytning til det danske samfund m.v. vil skulle finde anvendelse ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse i de tilfælde, hvor udlændingen efter 5 år, regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen eller meddelelsen af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). Dette vil dog ikke gælde, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (familiesammenføring), eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), eller § 9 m, stk. 1 (medfølgende familiemedlem til udenlandsk arbejdstager), hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen m.fl.), og denne udlænding oprindeligt havde opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1. I sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen skulle inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. forslaget til § 19 a, stk. 4, 2. pkt.

I forslaget til bestemmelsen i § 19 a, stk. 5, 1. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse vil skulle nægtes forlænget, hvis udlændingen efter 5 år, regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen eller meddelelsen af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Dette vil dog ikke gælde, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (familiesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding,

der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge). I sådanne tilfælde vil udlændingelovens § 26, stk. 1, ligeledes finde anvendelse, jf. forslaget til § 19 a, stk. 5, 2. og 3. pkt.

De foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4 og 5, indebærer således, at en udlænding, der efter 5 år, regnet fra det tidspunkt hvor udlændingen bevarede sin opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), vil få vurderet spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelsen, trods modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, efter de regler, som i en inddragelses- eller forlængelsessituation ville have fundet anvendelse for udlændingen, hvis ikke opholdstilladelsen var bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden.

De foreslåede bestemmelser indebærer endvidere, at tredjelandsstatsborgere, hvis opholdsret efter EU-reglerne er ophørt, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, fordi de ville have kunnet bevare deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, hvis de havde haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, og som efter 5 år, regnet fra meddelelse af opholdstilladelsen efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse) vil få vurderet spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelsen, efter de regler, som i en inddragelses- eller forlængelsessituation ville gælde for ægtefællesammenførte til danske statsborgere.

En udlænding vil kunne bevare opholdstilladelsen for en periode på op til 5 år. Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Udlændingestyrelsen vil løbende kontrollere, om selvforsørgelseskravet er opfyldt. Kontrollen vil blive tilrettelagt som led i styrelsernes almindelige kontrolindsats, f.eks. i forbindelse med behandling af ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelse og/eller registersamkøring. Det bemærkes, at den periode, som en opholdstilladelse vil blive bevaret, bl.a. vil afhænge af, hvordan styrelserne indretter kontrolindsatsen samt af gyldigheden af udlændingens pas.

UDKAST

Den foreslåede ordning indebærer, at udlændinge, der bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, vil have en periode på 5 år til at komme på fode igen, inden der vil blive stillet krav om selvforsørgelse.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der er tale om en rimelig tidsperiode for en udlænding til at skabe sig en selvstændig tilværelse efter samlivsophævelsen eller den herboendes død.

Modtagelsen af ydelser efter anden lovgivning end lov om aktiv socialpolitik, f.eks. boligsikring eller børne- og ungeydelse, har ikke betydning for forslaget.

Det foreslås, at kravet om selvforsørgelse efter 5 år alene vil skulle gælde for udlændinge, der fra og med lovens ikrafttræden den 1. juli 2025 bevarer opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, eller, for tredjelandssstatsborgere med tidligere opholdsret efter EU-reglerne, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. vold m.v. eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden, jf. lovforslagets § 4, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

2.1.2.3. Samspillet mellem udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, og øvrige regler om bevarelse af opholdstilladelse

Som det fremgår af pkt. 2.1.2.2, foreslås det, at en opholdstilladelse, der er bevaret efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som udgangspunkt vil skulle inddrages eller nægtes forlænget, hvis den pågældende efter 5 år modtager ydelser efter lov om aktiv social politik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). En opholdstilladelse, der bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1, eller internationale forpligtelser, er derimod ikke betinget af et sådant selvforsørgelseskrav.

Udlændingestyrelsen vil ved sagsbehandlingen derfor skulle tage højde for, at der kan være tilfælde, hvor en udlænding ikke alene kan bevare sin opholdstilladelse som følge af overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, men også som følge af udlændingelovens § 26, stk. 1, eller Danmarks internationale forpligtelser.

I en sag, hvor Udlændingestyrelsen finder, at en opholdstilladelse kan bevares med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil styrelsen således samtidig skulle foretage en konkret og individuel vurdering af, om udlændingen vil få en bedre retsstilling, hvis vedkommendes opholdstilladelse også kan bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1, eller Danmarks internationale forpligtelser. Det vil efter omstændighederne kunne være tilfældet, hvis en voldsramt udlænding har opnået en stærk tilknytning til Danmark, f.eks. på baggrund af et langvarigt ophold her i landet, fast tilknytning til arbejdsmarkedet og gode sprogkunderskaber. Det afgørende vil således være, om de omstændigheder, som kan begrunde, at opholdstilladelsen bevares med henvisning til udlændingelovens § 26 eller internationale forpligtelser, må antages ikke at ændre sig. I sådanne tilfælde må det lægges til grund, at udlændingen vil få en bedre retsstilling, end hvis opholdstilladelsen bevares med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., der indebærer et krav om selvforsørgelse efter 5 år, jf. de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 19, stk. 7, 3. pkt., § 19, stk. 8, 3. pkt., og § 19 c, stk. 1.

Bevares en opholdstilladelse med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil Udlændingestyrelsen skulle vejlede udlændingen om, at opholdstilladelsen vil blive inddraget eller nægtet forlænget, hvis den pågældende efter 5 år modtager hjælp efter lov om aktiv social politik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse), medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller udlændingelovens § 26 – for udlændinge med opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold – kan begrunde, at den pågældende på trods af modtagelsen af hjælp skal bevare opholdstilladelsen i Danmark, og at dette eksempelvis kan være tilfældet, hvis udlændingen har forældremyndighed over mindreårige børn med selvstændig tilknytning til Danmark eller samvær med mindreårige børn her i landet.

I en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration finder, at en opholdstilladelse ikke skal inddrages, jf. de foreslåede ændringer af § 19, stk. 7, 1. pkt., og § 19, stk. 8, 1. pkt., vil styrelsen ikke skulle vurdere, om udlændingens opholdstilladelse også kan bevares med henvisning til udlændingelovens § 26, stk. 1. Det skyldes, at en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, altid vil blive stillet bedre, hvis vedkommendes opholdstilladelse kan bevares med henvisning til de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19,

stk. 8, 1. pkt., da en opholdstilladelse, der bevares med henvisning til § 26, ikke kan forlænges.

Bevares en opholdstilladelse med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil Styrelsen for International Rekruttering og Integration skulle vejlede udlændingen om, at opholdstilladelsen vil kunne blive inddraget eller nægtet forlænget, hvis den pågældende efter 5 år modtager hjælp efter lov om aktiv social politik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil i den forbindelse endvidere skulle vejlede om, at udlændingen efter omstændighederne på trods af modtagelsen af hjælp efter lov om aktiv social politik vil kunne bevare eller få en ny opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (om ganske særlige grunde), hvis udlændingelovens § 26, stk. 1, eller internationale forpligtelser kan begrunde det (afhængig af den pågældendes opholdsgrundlag og om der er tale om en inddragelse eller en forlængelsessag).

2.1.2.4. Forslag om yderligere tilpasninger m.v.

De foreslåede ændringer af voldsbestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 7, medfører behov for en række tilpasninger af de gældende regler for opholdstilladelse til udenlandske arbejdstagere og studerende samt disses medfølgende familiemedlemmer. Det skyldes, at der er situationer, hvor forhold knyttet til det medfølgende familiemedlem kan have betydning for, om den udenlandske arbejdstager eller studerende kan bevare sin opholdstilladelse, ligesom der er situationer, hvor forhold knyttet til den udenlandske arbejdstagers arbejdsplads kan have betydning for, om det medfølgende familiemedlem kan bevare opholdstilladelsen. For at sikre, at ægtefællerne/samleverne ikke påvirker hinandens ret til ophold i Danmark, når parret har ophævet samlivet, og det medfølgende familiemedlem har bevaret sin opholdstilladelse pga. vold m.v., foreslås det derfor at justere de bestemmelser i udlændingeloven, der har betydning herfor.

Det foreslås således for det første, at en udenlandsk arbejdstagers opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2 og 3, og en udenlandsk ph.d.-studerendes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i, stk. 2, nr. 1, ikke – som det følger af de gældende regler, jf. pkt. 2.1.1.4 – skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis et medfølgende familiemedlem modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik efter at have bevaret sin opholdstilladelse som følge af vold m.v. (og samlivet derfor er ophævet). I forlængelse

UDKAST

heraf foreslås det for det andet, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende, der er bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., ikke skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis den udenlandske arbejdstager eller ph.d.-studerende modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 1, nr. 11, 2. og 3. pkt., og § 19 c, stk. 1 og 3.

Det foreslås for det tredje, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager ikke – som det følger af de gældende regler, jf. pkt. 2.1.1.4 – skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, hvis den pågældende efter at have bevaret sin opholdstilladelse som følge af vold m.v. (og samlivet derfor er ophævet) uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 19, 2. pkt., og § 19 c, stk. 4.

Ud over, at der er situationer, hvor ægtefællerne/samlevernes forhold kan påvirke hinandens ret til ophold i Danmark, er en opholdstilladelse som medfølgende barn til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdansker som nævnt i pkt. 2.1.1.4 betinget af, at barnet bor på fælles bopæl med arbejdstageren, den studerende eller udlandsdanskeren.

For at sikre, at et eksempelvis et medfølgende barn ikke pga. bopælskravet er nødt til at blive boende hos en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller hos en udlandsdansker, der har udøvet vold m.v. mod et andet medfølgende familiemedlem og eventuelt mod barnet, og for at sikre, at et medfølgende barn ikke får inddraget opholdstilladelsen, fordi en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller udlandsdansker afgår ved døden, foreslås det for det fjerde, at et familiemedlems opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1 (f.eks. et medfølgende mindreårigt barn), ikke skal kunne inddrages eller nægtes forlænget, uanset at barnet ikke længere bor sammen med den udenlandske arbejdstager eller studerende eller udlandsdanskeren, hvis barnet bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse er forlænget eller undladt inddraget som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18, 2. pkt.

Det foreslås endelig, at de betingelser der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9

m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., vil skulle gælde, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 9.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som efterfølgende genoptager samlivet med sin ægtefælle eller samlever på ny vil skulle opfylde de betingelser, der blev stillet, da udlændingen blev meddelt opholdstilladelse.

Forslaget indebærer endvidere, at dette dog ikke vil gælde, hvis særlige grunde taler derimod. Det kan f.eks. være, hvis der siden meddelelsen af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (familiesammenføring), er opstået sådanne omstændigheder, som ville betyde, at kravet ville blive fraveget, hvis opholdstilladelsen skulle meddeles på ny. Det kan eksempelvis være, hvis den herboende ægtefælle er blevet alvorligt syg og ikke kan henvises til at udøve familielivet med udlændingen i et andet land, og opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1, oprindeligt var betinget af, at parret ikke modtog hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. udlændingelovens § 9, stk. 5, eller boligkravet, jf. § 9, stk. 6.

En udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i forlængelse af en ophørt opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, og som genoptager samlivet på fælles bopæl med unionsborgeren, vil skulle have opholdstilladelsen efter § 9 c, stk. 1, inddraget eller nægtet forlænget. Den pågældende må herefter søge om opholdsret efter EU-reglerne, hvorefter den pågældende vil blive omfattet af de krav til opholdsret, der gælder for familiemedlemmer efter EU-reglerne, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 10 og §§ 12-15.

2.2. Statsudsendte og medfølgende familie undtages fra bortfaldsreglerne

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Bortfald af opholdstilladelse og dispensation fra bortfald

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden

UDKAST

følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, eller er udlændingen meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Det kan efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for at være bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2. En sådan dispensation kan gives både før og efter udrejsen af Danmark. Ansøgningen skal indgives til den myndighed, der har meddelt opholdstilladelsen, dvs. Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration. En ansøgning om forlængelse af dispensation fra bortfald skal indgives inden udløbet af den meddelte dispensationsperiode.

Det er en betingelse for at få dispensation fra bortfald, at udlandsopholdet har et velbegrundet formål, og at dette er dokumenteret. Et velbegrundet formål kan f.eks. være ansøgerens eller ansøgerens ægtefælles eller faste samlevers udstationering eller udsendelse for en dansk myndighed eller for en organisation, forening eller virksomhed.

Hvis det kan lægges til grund, at udlandsopholdet har et velbegrundet formål, og dette er dokumenteret, foretager Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration en konkret vurdering af, om der kan meddeles dispensation fra bortfald og i givet fald den tidsmæssige udstrækning heraf. I denne vurdering indgår bl.a. varigheden af udlandsopholdet og oplysninger om udlændingens tilknytning til Danmark, herunder længden af det hidtidige ophold her i landet.

Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration giver dispensation i op til fire år, og der er mulighed for forlængelse af dispensationen bl.a. i forbindelse med en ansøgers eller ansøgers ægtefælles eller faste samlevers udstationering eller udsendelse for en dansk myndighed eller for en organisation, forening eller virksomhed.

Der gælder en særlig dispensationspraksis for familiesammenførte til statsudsendte. Uanset varigheden af udlændingens hidtidige ophold i Danmark og tilknytning til Danmark i øvrigt får en udlænding, hvis ægtefælle udsen-

des for den danske stat, således dispensation for hele den ansøgte og dokumenterede periode. Dispensationsperioden kan forlænges, så længe udsendelsen varer og kan dokumenteres.

Familiesammenførte til alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne, er omfattet af den særlige dispensationspraksis. Det drejer sig blandt andre om familiesammenførte til ansatte i Udenrigsministeriet, der udsendes til de danske repræsentationer i udlandet, DANIDA-rådgivere, der udsendes til udlandet og er ansat af Udenrigsministeriet eller andre dele af staten, og statsansatte, der har fået en sekunderet stilling i en EU-institution og fortsat har ansættelseskontrakt med det ministerium, de er ansat i. At stillingen er sekunderet betyder, at medlemsstaten finansierer stillingen. Danmark finansierer især sekunderede stillinger inden for EU, FN-systemet, Verdensbanken og de multilaterale udviklingsbanker og OSCE.

Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration meddeler dispensation fra bortfald af en opholdstilladelse i 1 måned ud over en dokumenteret ansættelses- eller udsendelsesperiode eller i forbindelse med studieophold i udlandet. Indrejsefristen kan efter en konkret vurdering udsættes.

2.2.1.2. Visse udlændinge på erhvervs- og studieområdet, der er undtaget fra bortfaldsreglerne

Udlændingelovens § 17, stk. 5, indeholder en regel om, at visse udlændinge på erhvervs- og studieområdet er undtaget fra bortfaldsreglerne.

Efter bestemmelsen finder udlændingelovens § 17, stk. 1, ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 og 14, og stk. 3, § 9 i, stk. 1, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse med henblik på at følge fællesuddannelsen Erasmus Mundus, Erasmus+ eller Nordic Master, § 9 i, stk. 2, § 9 m, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 og 14, og § 9 n, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 2, jf. § 17, stk. 5, 1. pkt. Endvidere finder udlændingelovens § 17, stk. 1, ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 eller 14, eller § 9 i, stk. 2, og EU-reglerne

tilsiger det, jf. § 17, stk. 5, 2. pkt. Stk. 1 finder endvidere ikke anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 2, hvis udlændingen har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der har været etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 eller nr. 14, litra a-c eller e, hvis vedkommende havde været udlænding.

Det betyder, at udlændingelovens § 17, stk. 1, om bortfald af opholdstilladelse ikke gælder for udlændinge med opholdstilladelse efter bl.a. forskerordningen eller fast track-ordningen og udlændinge med opholdstilladelse som ph.d.-studerende samt disse gruppers medfølgende familie. Endvidere finder udlændingelovens § 17, stk. 1, ikke anvendelse på udlændinge, der har opholdstilladelse som medfølgende familie til hjemvendte udlandsdanskere, som ville kunne opnå opholdstilladelse efter forskerordningen eller fast track-ordningen, hvis den pågældende havde været udlænding.

Blandt andre udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse på baggrund af ansættelse i en virksomhed, der er certificeret efter fast track-ordningen, og hvor lønnen opfylder krav til et mindstebeløb mv., jf. § 9 a, stk. 2, nr. 14, litra a og e, er således undtaget fra reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. § 17, stk.5. Det samme gælder udlændingens medfølgende familie.

En virksomhed kan certificeres, hvis virksomheden lever op til nogle krav. Bl.a. skal virksomheden være omfattet af en kollektiv overenskomst eller erklære på tro og love, at ansættelse i virksomheden sker på sædvanlige vilkår, have mindst 10 fuldtidsansatte i Danmark og på tidspunktet for certificeringen ikke være omfattet af en lovlig arbejdskonflikt eller have et strakspåbud fra Arbejdstilsynet, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 18.

En lang række virksomheder er certificeret til at ansætte udenlandsk arbejdskraft under fast track-ordningen. Der er på www.nyidanmark.dk en liste over samtlige certificerede virksomheder.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udenrigsministeriet har oplyst, at statsudsendte med medfølgende udenlandsk familie oplever problemer som følge af reglerne om bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med udsendelse til udlandet. Det er Udenrigsministeriets erfaring, at usikkerheden i forhold til, om udenlandske medfølgende partners opholdstilladelse bortfalder ved længerevarende ophold i ud-

landet, påvirker Udenrigsministeriets muligheder for at besætte poster i udlandet. Det er i den forbindelse et problem, at dispensation fra bortfald af opholdstilladelse er tidsbegrænset, og at der skal søges, når den udsendte skifter post. Det betyder, at ansættelse i Udenrigsministeriet med forflyttelsespligt er behæftet med usikkerhed i forhold til medfølgende udenlandske partners opholdsgrundlag i Danmark. Konsekvensen af dette kan være, at statsansatte enten ikke søger stillinger i udetjenesten, eller at Udenrigsministeriet skal hjemkalde en statsudsendt, fordi vedkommendes udenlandske ægtefælle ellers vil miste sin opholdstilladelse.

At veksle mellem stillinger i Udenrigsministeriets hjemmetjeneste og tjeneste i udlandet, herunder på de danske repræsentationer i udlandet, dvs. ambassader mv., og i EU-organisationer eller internationale organisationer, er en vigtig del af karrieren for en stor del af Udenrigsministeriets medarbejdere og helt afgørende for, at Udenrigsministeriet kan varetage sine opgaver professionelt og effektivt. Disse medarbejdere ansættes derfor typisk med forflyttelsespligt med henblik på at veksle mellem ude- og hjemmetjeneste, typisk hver 4-6 år, igennem hele karrieren. Forflyttelsespligten indebærer, at medarbejderne kan beordres til at lade sig udsende – eller flytte fra én post i udetjenesten til en anden – uden forudgående ansøgning herom.

Personer, der fastansættes med forflyttelsespligt i Udenrigsministeriet, er typisk danske statsborgere, der veksler mellem tjeneste i Danmark og tjeneste i udlandet på de danske repræsentationer mv. Ca. 800 af Udenrigsministeriets medarbejdere har forflyttelsespligt som et vilkår i deres ansættelse og har flere udeposter gennem deres karriere. Ca. 10 pct. har en udenlandsk ægtefælle eller fast samlever, der er statsborgere i et tredjeland, dvs. et land uden for EU/EØS/Schweiz.

Det er Udenrigsministeriets vurdering, at det vil understøtte medarbejdernes mulighed for at efterleve forflyttelsespligten og dermed bedre varetage Danmarks diplomatiske interesser i udlandet, hvis statsudsendtes udenlandske ægtefæller/samlevere undtages fra bortfaldsreglerne.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at en sådan ordning vil være egnet som erstatning for ordningen om, at der skal søges om dispensation fra bortfald hos udlændingemyndighederne. Ministeriet har herved lagt vægt på, at denne gruppe i dag er omfattet af den særlige dispensationspraksis i Udlændingestyrelsen, jf. pkt. 2.2.1.1.

UDKAST

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 17, stk. 1, om bortfald af opholdstilladelse ved opgivelse af bopæl i Danmark eller længerevarende ophold uden for landet ikke skal finde anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der enten er familiesammenført til en herboende person eller har opholdstilladelse som medfølgende familie til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været udsendt af staten.

Forslaget vil omfatte alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne. Forslaget vil dermed omfatte blandt andre ansatte i Udenrigsministeriet, der udsendes til de danske repræsentationer i udlandet, DANIDA-rådgivere, der udsendes til udlandet og er ansat af Udenrigsministeriet eller andre dele af staten, og statsansatte, der har fået en sekunderet stilling i en EU-institution og fortsat har ansættelseskontrakt med det ministerium, de er ansat i, samt familiesammenførte eller medfølgende familie, der har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været udsendt af staten. Der vil således være tale om den gruppe statsudsendte og familiesammenførte hertil, der i dag er omfattet af den særlige dispensationspraksis i Udlændingestyrelsen, jf. pkt. 2.2.1.1.

Herudover vil statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende har fået en sekunderet stilling i en international organisation, også skulle anses for at være statsudsendte og derfor omfattet af forslaget.

Statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende er ansat direkte ved en international organisation, og som ikke betragtes som statsudsendte i Udenrigsministeriets interne system, vil derimod ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse fra bortfaldsreglerne.

Forslaget vil betyde, at udlændinge, der udsendes af staten, familiesammenførte eller medfølgende familie til statsudsendte og medfølgende familie til hjemvendende udlandsdanskere, der udsendes af staten, ikke vil behøve at ansøge om dispensation fra bortfald af deres opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen. Det vil i stedet følge direkte af loven, at deres opholdstilladelse ikke bortfalder, selvom de opgiver deres bopæl i Danmark eller opholder sig i længere tid uden for Danmark.

Hvis udlændingens opholdstilladelse udløber under udlandsopholdet, vil udlændingen som i dag skulle søge om forlængelse af opholdstilladelsen under udlandsopholdet.

Det foreslås også, at de pågældende udlændinge vil skulle indrejse i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør for ikke at være omfattet af bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1. Herved vil de pågældende blive stillet som i dag, hvor der meddeles dispensation fra bortfald af opholdstilladelsen i 1 måned ud over udsendelsesperioden. Endvidere vil indrejsefristen som i dag efter ansøgning kunne udsættes efter en konkret vurdering.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive vejledt om, at en opholdstilladelse ikke bortfalder, hvis udlandsopholdet beror på udsendelse af staten. Der vil endvidere blive vejledt om, at udlændingen i forbindelse med genindrejse i Danmark og af hensyn til indrejsekontrollen, når udlændingen ankommer fra et land uden for Schengenområdet, bør medbringe dokumentation for statsudsendelsen. Der vil i den forbindelse blive vejledt om konsekvenserne af manglende dokumentation, herunder at det kan medføre, at udlændingen ikke kan tillades indrejse. Endelig vil der blive vejledt om, at udlændingen for ikke at være omfattet af de almindelige bortfaldsregler skal vende tilbage til Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør. Udenrigsministeriet vil vejlede personer, der udsendes af staten, på tilsvarende måde.

Der henvises til § 1, nr. 15.

2.3. Familiesammenføring i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)

2.3.1. Gældende ret

Unionsborgerskabet og de dertil knyttede rettigheder er reguleret i TEUF artikel 20. Unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og giver medlemsstaternes statsborgere en række rettigheder, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

Det følger af EU-Domstolens retspraksis, at det i visse særlige situationer vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte opholdsret til en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der opholder sig i sin egen medlemsstat. Det drejer sig nærmere bestemt om situationer, hvor der

mellem tredjelandstatsborgeren og unionsborgeren foreligger et afhængighedsforhold af en sådan karakter, at unionsborgeren reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed sammen med tredjelandstatsborgeren, hvis denne nægtes en opholdsret.

Det er ikke et krav, at unionsborgeren har udøvet retten til fri bevægelighed for at kunne påberåbe sig TEUF artikel 20 over for sin oprindelsesmedlemsstat. Denne retspraksis er således en undtagelse til det almindelige udgangspunkt om, at EU-retten ikke finder anvendelse i situationer, som kun har tilknytning til én medlemsstat.

Fraværet af et grænseoverskridende element indebærer, at situationen hverken direkte eller analogt er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiededlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet). Det betyder, at en opholdsret baseret på TEUF artikel 20 ikke kan betinges af, at kravene i opholdsdirektivet, herunder forsørgelseskravet, er opfyldt. Omvendt kan personer, der har opnået en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20, heller ikke støtte ret på opholdsdirektivet, herunder reglerne om ret til tidsubegrænset ophold, jf. herved dom af 15. november 2011, sag C-256/11, Dereci m.fl. (herefter Dereci, (C-256/11)), præmis 57. Se også EU-Kommissionens meddelelse af 22. december 2023, Vejledning om retten til fri bevægelighed for EU-borgere og deres familie (EUT C/2023/1392), afsnit 19.

En opholdstilladelse, som hviler på en opholdsret i henhold til TEUF artikel 20, meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, om opholdstilladelse af ganske særlige grunde.

Det bemærkes, at vurderingen af, om det vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte opholdsret til en tredjelandstatsborger, er en anden end vurderingen efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om retten til privat- og familieliv.

Det forhold, at betingelserne for en opholdsret efter TEUF artikel 20 ikke er opfyldt, foregriber således ikke vurderingen af, om der bør meddeles opholdsret som følge af EMRK artikel 8, jf. EU-Domstolens dom af 6. december 2012 i de forenede sager C-356/11 og C-357/11, O. og S. m.fl. (herefter O. og S. (C-356/11 og C-357/11)). På samme måde foregriber en vurdering af beskyttelsen af familielivet efter EMRK artikel 8 ikke vurderingen af en eventuel opholdsret efter TEUF artikel 20.

Det følger af retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at EMRK artikel 8 ikke indeholder et retskrav for en udlænding til at bosætte sig i et bestemt land. Bestemmelsen sikrer således, i modsætning til de tilfælde, der omfattes af EU-Domstolens retspraksis om opholdsret efter TEUF artikel 20, ikke en opholdsret i Unionen. Mens man i en konkret sag vil kunne nå frem til, at et familieliv omfattet af EMRK artikel 8 kan udøves i tredjelandsfamiliemedlemmets hjemland, vil beskyttelsen af rettigheder efter TEUF artikel 20 kunne føre til, at det vil være i strid med EU-retten at nægte tredjelandsfamiliemedlemmet opholdsret i Unionen, hvis betingelserne for en opholdsret under henvisning hertil måtte være opfyldt.

En afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 er ifølge EU-Domstolens faste praksis subsidiær (jf. pkt. 2.3.1.3. nedenfor). Det betyder, at opholdsretten først bliver relevant, hvis tredjelandsfamiliemedlemmet ikke opfylder de betingelser, der følger af andre regler, herunder nationale regler om familiesammenføring, for at opnå en opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger. Det betyder også, at hvis et afslag på opholdstilladelse vurderes at være i strid med EMRK artikel 8, vil en opholdstilladelse skulle meddeles med henvisning til EMRK artikel 8 og ikke med henvisning til TEUF artikel 20.

2.3.1.1. Anvendelsesområdet for en tredjelandssstatsborgers afledte opholdsret efter TEUF artikel 20

Det følger af EU-Domstolens praksis, at en tredjelandssstatsborger undtagelsesvis kan aflede en opholdsret af en unionsborger, f.eks. en dansk statsborger, efter TEUF artikel 20, hvis der mellem den danske statsborger og tredjelandssstatsborgeren er et afhængighedsforhold af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område sammen med tredjelandssstatsborgeren, hvis den pågældende nægtes en opholdsret.

EU-Domstolen har i sin retspraksis løbende taget stilling til anvendelsen af TEUF artikel 20 i relation til forskellige familiekonstellationer, hvoraf hovedparten vedrører situationer, hvor en tredjelandssstatsborger påberåber sig en afledt opholdsret på grundlag af et mindreårigt unionsborgerbarn. Familiemedlemmets ret til ophold er en afledt ret, hvilket betyder, at familiemedlemmets ret til at opholde sig i Danmark hviler på den danske statsborgers rettigheder i medfør af unionsborgerskabet.

Første gang EU-Domstolen udtalte sig om TEUF artikel 20 som grundlag for en afledt opholdsret var ved dom af 8. marts 2011 i sag C-34/09, Zambrano (herefter Zambrano, (C-34/09)). Det følger af dommen, at unionsborgerskabet i TEUF artikel 20 er til hinder for nationale foranstaltninger, der har den virkning, at unionsborgere vil blive nødsaget til at forlade Unionens område og derved reelt fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som de er tildelt ved deres status som unionsborgere, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Dommen vedrørte unionsborgerbørn af tredjelandforældre med ulovligt ophold i en medlemsstat. EU-Domstolen tog alene stilling til spørgsmålet om en afledt opholdsret for den tredjelandforælder, der forsørgede børnene, idet EU-Domstolen med henvisning til TEUF artikel 20 fastslog, at en tredjelandstatsborger, der forsørger sine mindreårige børn, der er unionsborgere, på den baggrund skal meddeles en opholds- og arbejdstilladelse.

Det er således konsekvenserne for unionsborgeren, der er bærende for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

I EU-Domstolens dom i Dereci, (C-256/11), udtalte EU-Domstolen, at den omstændighed alene at det for en unionsborger af økonomiske årsager eller for at bevare familieenheden på Unionens område måtte forekomme ønskværdigt, at dennes tredjelandsfamiliemedlem kan opholde sig sammen med unionsborgeren på Unionens område, ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at det må antages, at unionsborgeren nødsages til at forlade Unionens område, hvis en sådan ret ikke meddeles.

I EU-Domstolens dom af 10. maj 2017 i sag C-133/15, Chavez Vilchez m.fl. (herefter Chavez Vilchez, (C-133/15)), blev det for første gang fastslået, at TEUF artikel 20 også finder anvendelse i situationer, hvor unionsborgerbarnets ene forælder er unionsborger og bosat i barnets oprindelsesmedlemsstat. I dommen udtalte EU-Domstolen, at den omstændighed, at den forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, herunder den fulde forsørgelse af barnet, er et relevant forhold, men at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at kunne konstatere, at der ikke består et afhængighedsforhold mellem tredjelandforælderen og barnet af en sådan karakter, at barnet vil være nødsaget til at forlade Unionens område, hvis tredjelandforælderen nægtes ret til ophold. I de nationale sager, der lå til grund for dommen, boede forældrene ikke sammen, og i ingen af sagerne boede unionsborgerbarnet sammen med unionsborgerforælderen.

I EU-Domstolens dom af 5. maj 2022 i de forenede sager C-451/19 og C-532/19, XU og QP (herefter XU og QP, (C-451/19 og C-532/19)), blev kriterierne i bl.a. Chavez Vilchez, (C-133/15) udbygget og anvendt i en situation, hvor et unionsborgerbarn bor sammen med både unionsborgerforælderen og tredjelandsforælderen, som er fælles om at varetage den daglige omsorg for barnet. Det følger af dommen, at der i en sådan situation er en afkræftelig formodning for, at der består et afhængighedsforhold mellem unionsborgerbarnet og tredjelandsforælderen, der kan begrunde en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20, til trods for at unionsborgerforælderen har en ubetinget ret til at forblive i medlemsstaten sammen med barnet.

Herudover følger det af dommen, at der i ganske særlige tilfælde vil skulle meddeles en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 til en mindreårig tredjelandsstatsborger, der er søskende til et mindreårigt unionsborgerbarn. I sagen var der tale om en tredjelandsstatsborger med opholdstilladelse i en medlemsstat, som var forælder til to mindreårige børn, hvoraf det ene var unionsborger og det andet var tredjelandsstatsborger. I en sådan situation skal det i henhold til TEUF artikel 20 undersøges, om tredjelandsbarnets tvungne udrejse reelt vil føre til, at tredjelandsforælderen tvinges til at forlade Unionens område som helhed på grund af afhængighedsforholdet mellem dem, og i bekræftende fald om tredjelandsforælderen udrejse ligeledes reelt kan tvinge tredjelandsforælderen andet barn, der er unionsborger, til at forlade Unionens område som helhed på grund af afhængighedsforholdet mellem unionsborgerbarnet og tredjelandsforælderen.

Om end de fleste af EU-Domstolens domme om TEUF artikel 20 vedrører forholdet mellem en mindreårig unionsborger og en tredjelandsforælder, har EU-Domstolen i dom af 8. maj 2018 i sag C-82/16, K. A. m.fl. (herefter K.A., (C-82/16), og i dom af 27. februar 2020 i sag C-836/18, RH (herefter RH, (C-836/18), fastslået, at det ikke kan udelukkes, at der i ganske særlige tilfælde vil kunne være tale om, at TEUF artikel 20 også vil være til hinder for at nægte opholdsret til en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en myndig unionsborger.

EU-Domstolens praksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 kan både have betydning, hvor en tredjelandsstatsborger ansøger om ret til ophold, herunder visum med henblik på indrejse og ophold her i landet, og hvor der opstår spørgsmål om ophør af den pågældendes hidtidige opholdsret her i landet. TEUF artikel 20 er dermed ikke kun relevant i tilfælde, hvor der indgives en ansøgning om familiesammenføring, men også i sager om

f.eks. (afslag på) forlængelse af en opholdstilladelse, inddragelse eller bortfald og i sager om udvisning. TEUF artikel 20 vil endvidere kunne være relevant i forbindelse med processuelle afgørelser, herunder i tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om, hvorvidt en ansøgning om opholdstilladelse skal tillades indgivet her i landet på baggrund af Danmarks EU-retlige forpligtelser, når udlændingen ikke har lovligt ophold i Danmark.

Betingelsen om, at der skal bestå et afhængighedsforhold mellem tredjelandsstatsborgeren og den danske statsborger, er behandlet under pkt. 2.3.1.2, og betingelsen om, at unionsborgeren skal være nødsaget til at forlade Unionens område, er behandlet under pkt. 2.3.1.3.

2.3.1.2. Afhængighedsforholdet mellem tredjelandsstatsborgeren og den danske statsborger

EU-Domstolen har i flere domme udtalt sig om den vurdering, der skal foretages af det afhængighedsforhold, som er en forudsætning for at meddele opholdstilladelse efter TEUF artikel 20, og de elementer, der har betydning for denne vurdering.

Det følger af Chavez Vilchez, (C-133/15), at i tilfælde, hvor unionsborgeren er et mindreårigt barn, skal bedømmelsen foretages under hensyn til barnets tarv og baseres på samtlige sagens omstændigheder, herunder barnets alder, barnets fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel den forælder, der er unionsborger, som til den forælder, der er tredjelandsstatsborger, og den risiko, som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt.

Det følger endvidere af dommen, at i en situation, hvor forældrene ikke lever sammen, udgør det et relevant forhold, om den forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, herunder den fulde forsørgelse af barnet. Dette er dog ikke i sig selv tilstrækkeligt til at konstatere, at der ikke består et afhængighedsforhold mellem tredjelandsforælderen og barnet, som indebærer, at barnet vil være nødsaget til at forlade Unionen, hvis tredjelandsforælderen nægtes ret til ophold.

Den følelsesmæssige forsørgelse af barnet indgår således som et centralt element i vurderingen sammen med graden af økonomisk og retlig forsørgelse, jf. dommen i O. og S., (C-356/11 og C357/11).

Det er ikke en betingelse, at der består en biologisk eller retlig forbindelse mellem unionsborgeren og tredjelandstatsborgeren, jf. bl.a. dommen i K.A., (C-82/16). Omvendt er det ikke i sig selv tilstrækkeligt, at der består en sådan forbindelse, hvis ikke der foreligger et afhængighedsforhold, jf. EU-Domstolens dom af 22. juni 2023 i sag C-459/20, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, herefter S.J.V., (C-459/20). TEUF artikel 20 vil derfor også kunne finde anvendelse i situationer, hvor unionsborgeren f.eks. er tredjelandstatsborgerens stedbarn, eller på anden måde står i ikke-biologisk familiemæssig relation til tredjelandstatsborgeren, forudsat at der består et afhængighedsforhold mellem dem.

Domspraksis fra før EU-Domstolens dom i XU og QP, (C-451/19 og C-532/19), vedrører situationer, hvor unionsborgerforælderen er fraværende, eller hvor der kun er sporadisk kontakt mellem barnet og unionsborgerforælderen.

Med EU-Domstolens dom i, XU og QP, (C-451/19 og C-532/19), blev der indført en afkræftelig formodningsregel i de situationer, hvor et mindreårigt unionsborgerbarn bor sammen med begge sine forældre, dvs. både tredjelandforælderen og unionsborgerforælderen, som i det daglige er fælles om at tage sig af barnet og varetage den retlige, følelsesmæssige og økonomiske forsørgelse af barnet.

Dommen indebærer, at der i en familiesituation, hvor et mindreårigt dansk barn bor sammen med begge sine forældre, og hvor begge forældre i det daglige er fælles om at tage sig af barnet, er en formodning for, at tredjelandforælderen skal meddeles en afledt opholdsret i medfør af TEUF artikel 20. Denne formodningsregel kan dog afkræftes, hvis der er konkrete forhold, der taler imod, at der består et afhængighedsforhold mellem tredjelandforælderen og barnet.

For så vidt angår afhængighedsforholdet mellem to voksne, følger det af K. A., (C-82/16), at en voksen unionsborger – i modsætning til et lille barn – i princippet er i stand til at føre en tilværelse uafhængigt af sine familiemedlemmer, og at et afhængighedsforhold mellem voksne, som kan skabe en ret til en afledt opholdsret i medfør af TEUF artikel 20, alene er muligt i særlige tilfælde, hvor unionsborgeren, henset til samtlige relevante omstændigheder, ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det familiemedlem, som den pågældende er afhængig af.

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke retspraksis fra EU-Domstolen, som forholder sig til, hvornår der konkret kan være tale om en sådan helt særlig situation, at der mellem myndige personer kan være tale om et afhængighedsforhold af en sådan karakter, at det vil være i strid med TEUF artikel 20 at nægte en tredjelandstatsborger opholdsret. Ud fra præmisserne i K.A.-dommen og henset til, at der skal være tale om situationer, hvor unionsborgeren ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det pågældende familiemedlem, må det antages, at der vil være tale om et meget snævert anvendelsesområde, hvor hensyn af f.eks. humanitær karakter gør sig gældende, f.eks. alvorlig fysisk eller psykisk sygdom eller handicap hos den danske statsborger.

Retten til ophold efter TEUF artikel 20 gælder som udgangspunkt så længe, afhængighedsforholdet mellem tredjelandstatsborgeren og unionsborgeren består. Det følger af EU-Domstolens dom af 7. september 2022 i sag C-624/20, E.K. præmis 41, at selvom afhængighedsforholdet (og dermed retten til ophold) som hovedregel ophører med tiden, kan det strække sig over en betydelig periode. I forhold til en tredjelandstatsborger, der er forælder til et barn, som er unionsborger, kan afhængighedsforholdet strække sig ud over barnets myndighedsalder, hvis omstændighederne, der begrundet det, godtgøres.

2.3.1.3. Nødsaget til at forlade eller hindret i at indrejse til Unionens område

Det følger af EU-Domstolens retspraksis i bl.a. Zambrano, (C-34/09) og O. og S., (C-356/11 og C-357/11), at der kun er tale om en krænkelse af rettigheder i henhold til TEUF artikel 20, hvis den danske statsborger reelt ikke har andet valg end at forlade Unionens område og udrejse sammen med tredjelandstatsborgeren, fordi tredjelandstatsborgeren nægtes ret til ophold.

En opholdsret til familiemedlemmet meddeles således kun, hvis unionsborgeren reelt tvinges til at forlade Unionen som helhed.

EU-Domstolens dom af 27. april 2023 i sag C-528/21, M. D. (herefter M.D., (C-528/21)), omhandlede en situation, hvor en tredjelandstatsborger, som fik inddraget sin opholdstilladelse, også havde en opholdstilladelse i en anden medlemsstat. EU-Domstolen fandt, at en unionsborger ikke reelt synes at være tvunget til at forlade Unionens område som helhed, hvis den tredjelandstatsborger, som unionsborgeren er afhængig af, allerede har ret til ophold i en anden medlemsstat. EU-Domstolen henviste i sagen til, at der ikke

var noget i sagen, der tydede på, at det var umuligt for tredjelandstatsborgerens mindreårige barn og samlever, der begge var ungarske statsborgere, at opholde sig lovligt sammen med tredjelandstatsborgeren i Slovakiet.

Det følger endvidere af EU-Domstolens dom i RH, (C-836/18), præmis 41 og 42, at en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 er subsidiaær og således principielt først bliver relevant, hvis tredjelandsfamiliemedlemmet ikke opfylder de betingelser, der følger af andre regler, herunder af nationale regler om familiesammenføring, for at opnå en opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger.

Hvis en tredjelandstatsborger således allerede har en gyldig opholdstilladelse eller opholdsret som f.eks. familiesammenført eller på andet grundlag i Danmark (eller i en anden medlemsstat, jf. ovenfor), er betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse i medfør af TEUF artikel 20 ikke opfyldt, idet tredjelandstatsborgeren i den situation ikke vil blive pålagt at udrejse af Unionen, og dermed tvinges den danske statsborger, der er i et afhængighedsforhold til tredjelandstatsborgeren, ikke ud af Unionen.

Det forhold, at tredjelandstatsborgeren potentielt ville kunne opnå en opholdsret, hvis den pågældende tog ophold i en anden medlemsstat sammen med den danske statsborger, kan imidlertid ikke begrunde et afslag på opholdsret i Danmark, når betingelserne for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 i øvrigt er opfyldt. Den danske statsborger vil således ikke kunne henvises til at skulle gøre brug af sin ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat med henblik på at skabe et opholdsgrundlag for familiemedlemmet efter reglerne i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet). Dette skal som nævnt under pkt. 2.3.1. ses i sammenhæng med, at det ikke er et krav, at unionsborgeren har udøvet retten til fri bevægelighed for at kunne påberåbe sig TEUF artikel 20 over for sin oprindelsesmedlemsstat.

Betingelserne for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 kan være opfyldt, selvom den danske statsborger ikke opholder sig i Danmark på ansøgningstidspunktet, forudsat at det kan godtgøres, at den pågældende vil indrejse og opholde sig sammen med tredjelandstatsborgeren i Danmark.

I EU-Domstolens dom af 22. juni 2023 i S.J.V., (C-459/20) blev det således fastslået, at i tilfælde hvor der er et afhængighedsforhold mellem et unionsborgerbarn, som opholder sig i et tredjeland, og dets tredjelandsfar, kan et afslag på sidstnævntes ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat forhindre barnet i at opholde sig eller færdes på Unionens område som helhed,

idet barnet vil være nødsaget til at forblive i tredjelandet hos denne forælder. Denne konsekvens kan ifølge EU-Domstolen sidestilles med konsekvenserne af at være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed.

2.3.2 Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, som kodificerer EU-Domstolens retspraksis vedrørende afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det vil skabe større gennemsigtighed i forhold til både borgerne og de retsanvendende myndigheder, hvis denne retspraksis reguleres i udlændingeloven i tilknytning til reglerne om familiesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3.

Med lovforslaget videreføres gældende ret, og der er således tale om en kodificering af den praksis, der i dag gælder for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

I lovforslaget beskrives rammerne for den afvejning, der skal foretages ved vurderingen af spørgsmålet om opholdsret til tredjelandstatsborgere efter TEUF artikel 20. Beskrivelsen, jf. pkt. 2.3.1.1, der tager udgangspunkt i EU-Domstolens retspraksis, er ikke udtømmende og bør læses i lyset af den løbende udvikling på området.

Forslaget vil medføre, at der fremover vil skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, i tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger påberåber sig at være omfattet af EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Udlændingestyrelsen vil fortsat skulle tage stilling til, om der på baggrund af ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, inden der tages stilling til opholdstilladelse efter TEUF artikel 20.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

[Under udarbejdelse]

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

[Under udarbejdelse]

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at statsudsendte, familiesammenførte eller medfølgende familie til statsudsendte og medfølgende familie til hjemvendende udlandsdanskere, der udsendes af staten, undtages fra bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1, vil betyde, at de pågældende ikke vil behøve at ansøge om dispensation fra bortfald af deres opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen. Det vil følge af loven, at deres opholdstilladelse ikke bortfalder, selvom de opgiver deres bopæl i Danmark eller opholder sig i længere tid uden for Danmark.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

[Afsnit 2.1 indeholder ikke EU-retlige aspekter, herunder aspekter i forhold til den aftale, som Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet indgik den 12. september 1963 for at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, samt senere tillægsretsakter dertil, herunder tillægsprotokol af 23. november 1970, som trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. januar 1973, hvor Danmark blev medlem af EF, og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, som blev vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen og trådte i kraft den 1. december 1980.]

Lovforslagets afsnit 2.3 indebærer, at EU-Domstolens retspraksis vedrørende de situationer, hvor Danmark er EU-retligt forpligtet til at meddele opholdstilladelse til tredjelandsfamiliemedlemmer til danske statsborgere i henhold til TEUF artikel 20, kodificeres i en ny bestemmelse i udlændingeloven.

Opholdstilladelse til udlændinge i henhold til TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og den foreslåede bestemmelse viderefører alene gældende ret. Der henvises til pkt. 2.3 for en nærmere beskrivelse heraf.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. januar 2025 til den 17. februar 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet (Advokatsamfundet), AC Akademikerne, Amnesty NU, Amnesty International, Asylret, Barnets Tarv Nu, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Bryd Tavsheden, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, DA – Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Rederier, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Kvindesamfund, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk PEN, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Universiteter, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Nationale Integrationsråd, DI – Dansk Industri, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Exitcirklen, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, GLS-A, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, HK/Kommunal, HK/Privat, Håndværksrådet, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Community/Erhverv Aarhus, Kirkernes Integrationstjeneste, KL (Kommunernes Landsforening), Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Kvinderådet, Kvinno, Københavns Byret, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen for Voldsramte Kvinder og børn, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Ledernes Hovedorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Mødrehjælpen, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (tidl. Fredsfonden), PROSA – Forbundet af It-professionelle, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RED Rådgivning, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Røde Kors, Sex & Samfund, SOS Racisme, Søstre mod vold og kontrol, Trykkefrihedsselskabet, Udlændingenævnet, United Nations Women, Work-live-stay southern Denmark, Ældresagen, Ægteskab uden grænser og 3F.

UDKAST

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		
Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	(Beskriv forholdet til EU-retten/anfør »Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.«)	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved	Ja [X]	Nej [X]

UDKAST

implementering af ikke-erhvervs- rettet EU-regule- ring) (sæt X)	
---	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 4 c, stk. 3, nr. 3, i udlændingeloven kan en udlænding som udgangspunkt ikke få udstedt visum i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag. Dette gælder bl.a. for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, i henhold til TEUF artikel 20.

Det foreslås i § 4 c, stk. 4, nr. 1, at ændre: »nr. 1 eller 2« til: »nr. 1, 2 eller 4«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, hvorefter der efter ansøgning skal kunne gives opholdstilladelse til en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, hvis der mellem udlændingen og den danske statsborger består et afhængighedsforhold, der i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde vurderes at være af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade den Europæiske Unions område sammen med udlændingen, hvis denne ikke gives opholdstilladelse.

Den foreslåede ændring af § 4 c, stk. 4, nr. 1, indebærer, at reglen om, at en udlænding som udgangspunkt ikke kan få udstedt visum i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag, jf. herved § 4 c, stk. 3, nr. 3, ikke vil finde anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, i henhold til TEUF artikel 20.

Til nr. 2

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 3, *litra e*, at ændre: »ophold.« til: »ophold,«.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvori der foreslås indsat et nyt nummer i udlændingelovens § 9, stk. 1.

Til nr. 3

Opholdstilladelse i henhold til TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvorefter der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler herfor.

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, blev indsat ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.) og viderefører en del af praksis fra den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, om ganske særlige grunde samt den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, om nær familiemæssig tilknytning eller lignende tilknytning til en herboende.

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1, tager navnlig sigte på tilfælde, hvor det efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til privatliv og familieliv er nødvendigt at tillade familiesammenføring.

Med § 9, stk. 1, nr. 4, foreslås det, at der efter ansøgning skal kunne gives opholdstilladelse til en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, hvis der mellem udlændingen og den danske statsborger består et afhængighedsforhold, der i henhold til artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde vurderes at være af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade den Europæiske Unions område sammen med udlændingen, hvis denne ikke gives opholdstilladelse.

Med forslaget videreføres gældende ret. Der er tale om en kodificering af den praksis, der i dag gælder for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Forslaget indebærer således, at myndighederne fremover vil skulle meddele opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse til en udlænding, der er familiemedlem til en dansk statsborger, hvis der mellem udlændingen og den danske statsborger består et afhængighedsforhold, der i henhold

til EU-Domstolens retspraksis om afledt opholdsret efter artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), vurderes at være af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade den Europæiske Unions område som helhed sammen med udlændingen, hvis opholdstilladelse nægtes. Forslaget indebærer også, at myndighederne fremover vil skulle meddele opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i tilfælde, hvor der består et sådant afhængighedsforhold mellem et unionsborgerbarn, som opholder sig i et tredjeland, og dets tredjelandsforælder, når et afslag på sidstnævntes ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat forhindrer barnet i at opholde sig eller færdes på Unionens område som helhed, idet barnet vil være nødsaget til at forblive i tredjelandet hos denne forælder, jf. herved pkt. 2.3.2.1.

Forslaget indebærer desuden, at myndighederne fremadrettet vil skulle behandle ansøgninger om forlængelse af opholdstilladelser efter den foreslåede bestemmelse. Ved beregningen af, om en udlænding har opnået ret til tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 1, indgår udlændingens tidligere opholdsperioder på grundlag af opholdstilladelse meddelt og forlænget efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, med henvisning til TEUF artikel 20, såvel som opholdstilladelse meddelt efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4.

For at en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse kan meddeles, skal myndighederne i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis foretage en konkret og individuel vurdering af, om der foreligger et afhængighedsforhold mellem tredjelandsstatsborgeren og en dansk statsborger, som er af en sådan karakter, at den danske statsborger reelt vil være nødsaget til at forlade Unionens område sammen med tredjelandsstatsborgeren, hvis en opholdsret nægtes.

EU-Domstolens praksis om afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 kan både have betydning, hvor et tredjelandsfamiliemedlem ansøger om ret til ophold, herunder visum med henblik på indrejse og ophold her i landet, og hvor der opstår spørgsmål om ophør af den pågældendes opholdsret. TEUF artikel 20 er dermed ikke kun relevant i tilfælde, hvor der indgives en ansøgning om familiesammenføring, men også i sager om f.eks. (afslag på) forlængelse af en opholdstilladelse, inddragelse eller bortfald eller i sager om udvisning.

TEUF artikel 20 vil endvidere kunne være relevant i forbindelse med processuelle afgørelser. EU-Domstolen har således i RH, (C-836/18) fastslået, at processuelle regler i medlemsstaterne ikke må bringe den effektive virkning af TEUF artikel 20 i fare, f.eks. ved at tredjelandstatsborgeren eller den danske statsborger forhindres i at fremlægge de forhold, som gør det muligt at bedømme, om der består et afhængighedsforhold mellem dem.

Selv om det i princippet påhviler tredjelandstatsforælderen at fremlægge de forhold, som kan påvise, at den pågældende kan aflede en opholdsret af TEUF artikel 20, navnlig de forhold, som i tilfælde af et afslag på opholdstilladelse godtgør, jf. herved også udlændingelovens § 40, at barnet ville blive nødsaget til at forlade Unionens område, skal de nationale myndigheder imidlertid inden for rammerne af bedømmelsen af de betingelser, der er nødvendige for, at tredjelandstatsborgeren kan få tildelt en sådan ret til ophold, sørge for, at anvendelsen af en national lovgivning vedrørende bevisbyrde ikke fører til en krænkelse af TEUF artikel 20, jf. Chavez Vilchez, (C-133/15).

Hvis der i en sag foreligger oplysninger, som med en vis styrke kan indikere tilstedeværelsen af et særligt afhængighedsforhold mellem en dansk statsborger og en tredjelandstatsborger, vil myndighederne efter omstændighederne i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper skulle oplyse sagen yderligere ved at foretage eventuelle nødvendige undersøgelser på grundlag af de forhold, som parterne har fremlagt. I sager om børn vil der eksempelvis kunne være behov for at indhente oplysninger fra offentlige myndigheder vedrørende barnets familiemæssige situation.

Det følger endvidere af EU-Domstolens retspraksis, at en tredjelandstatsborger har ret til at indgive en ansøgning om opholdstilladelse eller forlængelse af en opholdstilladelse efter TEUF artikel 20, selvom tredjelandstatsborgeren ikke har lovligt ophold her i landet, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, og uanset om vedkommende opholder sig i eller uden for landet.

Indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse er som hidtil ikke forbundet med et gebyr, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 1, hvoraf det fremgår, at der ikke betales gebyr for indgivelse af ansøgning, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne tilsiger det.

Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er primært tilfælde, hvor en tredjelandstatsforælder ansøger om at få anerkendt en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 under henvisning til sit mindreårige barn, som er dansk statsborger. Det kan dog ikke udelukkes, at der i ganske særlige tilfælde vil skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse til en myndig tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en myndig dansk statsborger. Det er relevant i særlige tilfælde, hvor den myndige danske statsborger ikke på nogen måde vil kunne være adskilt fra det familiemedlem, som den pågældende er afhængig af, idet en voksen person – i modsætning til et lille barn – i princippet er i stand til at føre en tilværelse uafhængigt af sine familiemedlemmer, jf. herved K.A., (C-82/16), og RH, (C-836/18).

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse vil der eksempelvis kunne være behov for at foretage en vurdering af, om der i henhold til TEUF artikel 20 skal meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, selvom begge parter er myndige, i situationer, hvor ganske særlige omstændigheder af humanitær karakter gør sig gældende, f.eks. alvorlig fysisk eller psykisk sygdom eller handicap hos den danske statsborger, som samtidig befinder sig i et kvalificeret følelsesmæssigt eller praktisk afhængighedsforhold til tredjelandstatsfamiliemedlemmet, f.eks. fordi familiemedlemmet varetager en essentiel forsørgelses-, pleje- eller omsorgsfunktion i forhold til den danske statsborger.

I situationer, hvor et afslag på opholdstilladelse vurderes at være i strid med f.eks. EMRK artikel 8 eller andre internationale forpligtelser, meddeles opholdstilladelse med henvisning hertil, jf. § 9 c, stk. 1, og ikke med henvisning til TEUF artikel 20, jf. den subsidiaire karakter af opholdsretten efter TEUF artikel 20. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.1.3. og nærmere herom nedenfor.

Herudover vil der i ganske særlige tilfælde skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse til en mindreårig tredjelandstatsborger, der er i familie med en mindreårig dansk statsborger, jf. XU og QP, (C-451/19 og C-532/19). Det er tilfældet, hvis et afslag på opholdstilladelse til den mindreårige tredjelandstatsborger indebærer, at tredjelandsbarnets mindreårige familiemedlem, der er dansk statsborger (f.eks. en halv søskende), reelt tvinges til at forlade Unionen, fordi begge børn er afhængige af den samme tredjelandstatsborger (f.eks. en fælles forælder), som vil

være nødsaget til at ledsage tredjelandsbarnet ved dennes udrejse, og som følge heraf må tage det danske barn med sig.

Ved vurderingen af om der består et afhængighedsforhold, som giver ret til ophold efter TEUF artikel 20, skal myndighederne tage hensyn til situationen, således som den foreligger på det tidspunkt, hvor de skal træffe afgørelse. Samtidig påhviler det den relevante klageinstans at tage hensyn til de faktiske omstændigheder, der er indtrådt efter myndighedernes afgørelse, jf. herved S.J.V., (C-459/20).

I vurderingen udgør graden af økonomisk, retlig og følelsesmæssig forsørgelse et centralt element, jf. EU-Domstolens dom i O. og S., (C-356/11 og C-357/11).

Det er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt for at kunne aflede en opholdsret efter TEUF artikel 20, at det af økonomiske årsager eller for at bevare familieenheden på Unionens område forekommer ønskværdigt, at familied medlemmet kan opholde sig sammen med unionsborgeren i medlemsstaten, jf. EU-Domstolens dom i sag Dereci, (C-256/11).

Det er ikke en betingelse, at der består en biologisk eller retlig forbindelse mellem unionsborgeren og tredjelandssstatsborgeren. Omvendt er det heller ikke i sig selv tilstrækkeligt, at der består en sådan forbindelse, hvis ikke der foreligger et afhængighedsforhold, jf. herved S.J.V., (C-459/20). TEUF artikel 20 vil derfor også kunne finde anvendelse i situationer, hvor unionsborgeren f.eks. er tredjelandssstatsborgerens stedbarn eller på anden måde står i ikke-biologisk relation til tredjelandssstatsborgeren, hvis der består et afhængighedsforhold mellem dem.

I tilfælde hvor den danske statsborger er et mindreårigt barn, skal bedømmelsen af, om der skal meddeles opholdstilladelse i medfør af TEUF artikel 20, foretages under hensyn til bl.a. barnets tarv, herunder barnets alder, barnets fysiske og følelsesmæssige udvikling, graden af den følelsesmæssige tilknytning til såvel den forælder, der er unionsborger, som til den forælder, der er tredjelandssstatsborger, og den risiko som adskillelsen fra sidstnævnte indebærer for barnets ligevægt, jf. EU-Domstolens dom i Chavez Vilchez, (C-133/15). Det er ikke afgørende, om forældrene til det mindreårige danske barn er skilt, gift eller samlevede. Det fremgår af dommen, at det forhold, at den anden forælder, der er unionsborger, reelt er i stand til og ønsker at påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet alene, herunder den

fulde forsørgelse, er et relevant forhold, men at det er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at konstatere, at der ikke består et afhængighedsforhold mellem den forælder, som er tredjelandsstatsborger, og barnet.

Det er desuden ikke afgørende, at den forælder, der er tredjelandsstatsborger, i en given periode ikke har påtaget sig den daglige omsorg for det pågældende barn, og at der som følge heraf ikke bestod et afhængighedsforhold mellem barnet og tredjelandsforælderen i denne periode, da tredjelandsforælderen på det tidspunkt, hvor myndighederne skal træffe afgørelse, kan have påtaget sig ansvaret og omsorgen for barnet på en måde, der indebærer, at det nødvendige afhængighedsforhold består på afgørelsestidspunktet, jf. EU-Domstolens dom i S.J.V., (C-459/20). .

I en familiesituation, hvor et mindreårigt dansk barn bor sammen med begge sine forældre, og hvor begge forældre i det daglige er fælles om at tage sig af barnet, gælder der en afkræftelig formodning for, at der er et afhængighedsforhold mellem barnet og dennes tredjelandsforælder. Det indebærer, at der i sådanne situationer som udgangspunkt skal meddeles opholdstilladelse til tredjelandsforælderen i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. herved EU-Domstolens dom i XU og QP, (C-451/19 og C-532/19). Denne formodningsregel kan dog afkræftes, hvis der konkret er forhold, der taler imod, at der består et afhængighedsforhold mellem tredjelandsforælderen og barnet.

Det er vurderingen, at det er afgørende for, om der kan formodes at være et afhængighedsforhold, at der er tale om faktisk udøvelse af et reelt og stabilt familieliv.

I vurderingen heraf skal varigheden af familielivet, herunder navnlig den periode hvor tredjelandsforælderen har boet sammen med barnet og barnets anden forælder, indgå med betydelig vægt. Et helt kortvarigt samliv vil som udgangspunkt ikke være tilstrækkeligt til at skabe en formodning for, at der foreligger et afhængighedsforhold af en karakter, som kan danne grundlag for meddelelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse. Det vil dog i alle tilfælde bero på en konkret og samlet vurdering af omstændighederne i hver enkelt sag, om det er tilfældet. Det forhold, at der eksempelvis er tale om et nyfødt barn, og at familielivet med det nyfødte barn som følge heraf faktisk har været kortvarigt, eller at den ene forælder arbejder i et andet land og derfor pendler, eller at størstedelen af familielivet er udøvet i et land uden for Unionens område, kan ikke føre til, at opholdstilladelse

efter den foreslåede bestemmelse nægtes, hvis der i øvrigt er tale om et reelt og stabilt familieliv.

Bevisbyrden for, at der består en ret til ophold efter TEUF artikel 20, påhviler i almindelighed den, som ønsker at påberåbe sig en sådan ret, jf. bl.a. EU-Domstolens dom i Chavez-Vilchez, (C-133/15).

Når der er tale om en familiesituation, hvor et mindreårigt dansk barn bor sammen med begge sine forældre, vil det imidlertid være myndighederne, der i praksis skal afkræfte formodningen for, at der foreligger et afhængighedsforhold, som giver ret til ophold efter den foreslåede bestemmelse.

Retten til ophold efter den foreslåede bestemmelse gælder som udgangspunkt så længe, afhængighedsforholdet mellem tredjelandstatsborgeren og den danske statsborger består. I tilfælde, hvor der er tale om et mindreårigt dansk barn, vil afhængighedsforholdet, og dermed retten til ophold efter den foreslåede bestemmelse, som det klare udgangspunkt ophøre, når barnet når myndighedsalderen, medmindre det godtgøres, at omstændighederne, der begrundet afhængighedsforholdet i den konkrete situation, fortsat består. Dette skal ses i sammenhæng med, at et afhængighedsforhold mellem voksne i henhold til TEUF artikel 20 alene anerkendes i særlige situationer. Det må derfor antages, at et afhængighedsforhold i henhold til TEUF artikel 20 ud over myndighedsalderen har undtagelsens karakter.

Ud over eksistensen af et afhængighedsforhold er det en betingelse for, at der kan meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse, at den danske statsborger reelt ikke har andet valg end at forlade Unionen og udrejse sammen med tredjelandstatsborgeren, hvis opholdstilladelse nægtes.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det på baggrund af dommen i M.D., (C-528/21) og EU-Domstolens retspraksis i øvrigt, ikke vil være i strid med TEUF artikel 20 at meddele afslag på opholdstilladelse, hvis det kan konstateres, at tredjelandstatsborgeren allerede har en gyldig opholdstilladelse i en anden medlemsstat, og det vurderes at unionsborgeren kan tage ophold der sammen med tredjelandstatsborgeren. Der vil i vurderingen bl.a. skulle tages højde for hensynet til barnets tarv, samt foretages en afvejning af den danske statsborgers og tredjelandstatsborgerens tilknytning til Danmark over for en eventuel tilknytning til den anden medlemsstat, hvor tredjelandstatsborgeren har ret til ophold.

I M.D., (C-528/21) er det fastslået at tredjelandsforælderen har en gyldig opholdstilladelse i en anden medlemsstat end den, der er søgt om ophold i.

Det følger endvidere af retspraksis, at en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 er subsidiær, og således principielt først bliver relevant, hvis tredjelandsfamiliemedlemmet ikke opfylder de betingelser, der følger af andre regler og navnlig af nationale regler om familiesammenføring, for at opnå en opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger.

Hvis en tredjelandsstatsborger således allerede har en gyldig opholdstilladelse eller opholdsret som f.eks. familiesammenført eller på andet grundlag i Danmark (eller i en anden medlemsstat, jf. ovenfor), er betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse i medfør af TEUF artikel 20 ikke opfyldt, idet tredjelandsstatsborgeren i den situation ikke vil blive pålagt at udrejse af Unionen, og dermed tvinges den danske statsborger, der er i et afhængighedsforhold til tredjelandsstatsborgeren, ikke ud af Unionen.

Det forhold, at tredjelandsstatsborgeren eventuelt ville kunne opnå en opholdsret, hvis den pågældende tog ophold i en anden medlemsstat sammen med den danske statsborger, kan imidlertid ikke begrunde et afslag på opholdsret i Danmark, når betingelserne for en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 i øvrigt er opfyldt. Den danske statsborger vil således ikke kunne henvises til at skulle gøre brug af sin ret til fri bevægelighed i en anden medlemsstat med henblik på der at skabe et opholdsgrundlag for familiemedlemmet efter reglerne i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet).

Det er vurderingen, at det af EU-retspraksis følger, at der i princippet også kan meddeles afslag på opholdstilladelse efter TEUF artikel 20, uden at det er i strid med EU-retten, hvis tredjelandsstatsborgeren har mulighed for at opfylde betingelserne for ophold på andet grundlag, f.eks. efter nationale regler om familiesammenføring.

Et krav om, at det først skal konstateres, om familiesammenføringsbetingelserne i udlændingeloven er opfyldt, vil ud fra tids- og ressourcemæssige betragtninger ikke være hensigtsmæssigt, hvis det står klart, at et afslag på opholdstilladelse, såfremt en af familiesammenføringsbetingelserne ikke er opfyldt, under alle omstændigheder vil være i strid med TEUF artikel 20.

Betingelserne for familiesammenføring administreres derfor som hidtil sådan, at myndighederne indledningsvist foretager en prøvelse af, om betingelserne for familiesammenføring skal fraviges af hensyn til Danmarks internationale og EU-retlige forpligtelser. Hvis det således står klart, at et afslag på opholdstilladelse, under alle omstændigheder vil være i strid med EMRK eller øvrige internationale forpligtelser eller TEUF artikel 20, vil udlændingelovens betingelser for familiesammenføring ikke blive stillet.

Det bemærkes hertil, at der i en situation, hvor et afslag på opholdstilladelse vurderes at være i strid med EMRK artikel 8 eller øvrige internationale forpligtelser, meddeles opholdstilladelse med henvisning hertil og ikke med henvisning til TEUF artikel 20.

Betingelsen om, at unionsborgeren skal være nødsaget til at forlade Unionen som helhed, kan være opfyldt, selvom den danske statsborger ikke opholder sig i Danmark på ansøgningstidspunktet, forudsat at det godtgøres, at den pågældende vil indrejse og opholde sig sammen med tredjelandsforælderen i Danmark. EU-Domstolen har i S.J.V., (C-459/20) udtalt, at i tilfælde, hvor der er et afhængighedsforhold mellem et unionsborgerbarn, som opholder sig i et tredjeland, og dets tredjelandsforælder, kan et afslag på sidstnævntes ophold i barnets oprindelsesmedlemsstat forhindre barnet i at opholde sig eller færdes på Unionens område som helhed, idet barnet vil være nødsaget til at forblive i tredjelandet hos denne forælder. Denne konsekvens kan ifølge EU-Domstolen sidestilles med konsekvenserne af at være nødsaget til at forlade Unionens område som helhed.

Det er på baggrund af dommen Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der skal være tale om en faktisk og reel forestående indrejse med henblik på at tage ophold i Danmark sammen med det danske barn, og at dette kan godtgøres. Om end det i en sådan situation vil være naturligt, at barnet og tredjelandsstatsborgeren indrejser sammen, kan der ikke stilles et absolut krav herom.

Afgørelser efter den foreslåede bestemmelse træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der vil ikke skulle betales gebyr for at klage, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., da Udlændingenævnet vil skulle påse, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EU-retten, at nægte opholdstilladelse. Det fremgår af § 46 a, stk. 3, 1. pkt., at klage til Udlændingenævnet skal være indgivet inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Der henvises til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, 1. pkt., at opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager betinges af, at det medfølgende familiemedlem ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed. Arbejder det medfølgende familiemedlem i strid med denne betingelse, kan vedkommendes opholdstilladelse inddrages, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt., at en opholdstilladelse som udenlandsk arbejdstager skal betinges af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18.

Med ændringen af § 9 a, stk. 4, 2. pkt., foreslås det at ændre henvisningen til »nr. 18« til »nr. 19«.

Der er tale om en konsekvensændring. Forslaget skal således ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt nr. 18 i udlændingelovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, hvorefter § 19, stk. 1, nr. 18, bliver § 19, stk. 1, nr. 19.

Til nr. 5

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 6, tilbagebetales gebyr efter stk. 5, 1. pkt., hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen. Gebyr efter stk. 5, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 9, afvises ansøgningen om genoptagelse, hvis betingelsen i stk. 5, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., ikke er opfyldt.

UDKAST

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 11, tilbagebetales gebyr efter stk. 10, 1. pkt., hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 10, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen. Gebyr efter stk. 10, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 12, afvises ansøgningen om genoptagelse, hvis betingelsen i stk. 10, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 10, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Det foreslås, at § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, ophæves.

Der er alene tale om en lovteknisk ændring, idet det samtidig foreslås at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 6 og 11, i udlændingelovens § 9 h, stk. 15, der ligesom stk. 6 og 11 vedrører tilbagebetaling af gebyr, og at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 9 og 12, i udlændingelovens § 9 h, stk. 16, der ligesom stk. 9 og 12 vedrører afvisning af en ansøgning om genoptagelse, en klage og genoptagelse af en klagesag. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

Til nr. 6

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., skal udlændingen for indgivelse af ansøgning om genoptagelse af en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 13, senest samtidig med indgivelsen af ansøgningen om genoptagelse betale et gebyr på 930 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. For indgivelse af klage over en afgørelse truffet af Styrelsen for International Rekruttering og Integration på baggrund af en ansøgning omfattet af stk. 13 skal klageren senest samtidig med indgivelsen af klagen betale et gebyr på 930 kr., medmindre andet følger af EU-reglerne. Beløbene reguleres fra og med 2024 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten og afrundes til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr., jf. § 9 h, stk. 17, 3. og 4. pkt., og udgør derfor i 2025 995 kr., jf. § 5, stk. 14 og 15, i bekendtgørelse nr. 1570 af 9. december 2024 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på studie- og erhvervsområdet m.v.

UDKAST

Det foreslås at ændre »stk. 13« til »stk. 9« i § 9 h, stk. 14, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 10, 1. og 2. pkt.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 7

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 15, tilbagebetales gebyr efter stk. 14, 1. pkt., hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes. Gebyr efter stk. 14, 2. pkt., tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvist medhold i klagen. Gebyr efter stk. 14, 3. pkt., tilbagebetales, hvis ansøgningen om genoptagelse imødekommes.

Med ændringerne af § 9 h, stk. 15, der bliver stk. 11, foreslås det i 1. pkt. at ændre »stk. 14, 1. pkt.« til »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt.«, i 2. pkt. at ændre »stk. 14, 2. pkt.« til »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., og stk. 10, 2. pkt.« og i 3. pkt. at ændre »stk. 14, 3. pkt.« til »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., og stk. 10, 3. pkt.«.

Der er alene tale om en lovteknisk ændring, idet det samtidig foreslås at ophæve § 9 h, stk. 6 og 11, om tilbagebetaling af gebyr efter hhv. stk. 5, 1.-3. pkt., og stk. 10, 1.-3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 5, og med forslaget til ændringerne af § 9 h, stk. 15, 1.-3. pkt., at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 6 og 11, i § 9, stk. 15. Samtidig foreslås henvisningerne til stk. 10, 1.-3. pkt., ændret til henvisninger til stk. 8, 1.-3. pkt., som følge af forslaget om at ophæve stk. 6 og 9, og henvisningerne til stk. 14, 1.-3. pkt., foreslås ændret til henvisninger til stk. 10, 1.-3. pkt., som følge af forslaget om at ophæve stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 8

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 16, afvises ansøgningen om genoptagelse, hvis betingelsen i stk. 14, 1. pkt., ikke er opfyldt. Klagen afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 2. pkt., ikke er opfyldt. Ansøgningen om genoptagelse af klagesagen afvises, hvis betingelsen i stk. 14, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Med ændringerne af § 9 h, stk. 16, der bliver stk. 12, foreslås det i 1. pkt. at ændre »stk. 14, 1. pkt.« til »stk. 5, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., eller stk. 10, 1. pkt.«, i 2. pkt. at ændre »stk. 14, 2. pkt.« til »stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt.,

UDKAST

eller stk. 10, 2. pkt.« og i 3. *pkt.* at ændre »stk. 14, 3. pkt.« til »stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt.«.

Der er alene tale om en lovteknisk ændring, idet det samtidig foreslås at ophæve § 9 h, stk. 9 og 12, om afvisning af en ansøgning om genoptagelse, en klage og genoptagelse af en klagesag, hvis betingelserne i hhv. stk. 5, 1.-3. pkt., og stk. 10, 1.-3. pkt., ikke er opfyldt, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, og med forslaget til ændringerne af § 9 h, stk. 16, 1.-3. pkt., at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 9 og 12, i § 9, stk. 16. Samtidig foreslås henvisningerne til stk. 10, 1.-3. pkt., ændret til henvisninger til stk. 8, 1.-3. pkt., som følge af forslaget om at ophæve stk. 6 og 9, og henvisningerne til stk. 14, 1.-3. pkt., foreslås ændret til henvisninger til stk. 10, 1.-3. pkt., som følge af forslaget om at ophæve stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 9

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 17, reguleres de beløb, der er angivet i stk. 5 og 7, fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der er angivet i stk. 13 og 14, reguleres fra og med 2024 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Med ændringerne af § 9 h, *stk. 17*, der bliver stk. 13, foreslås det i 1. *pkt.* at ændre »stk. 5 og 7« til »stk. 5 og 6«, i 2. *pkt.* at ændre »stk. 8, 1. pkt., og stk. 10« til »stk. 7, 1. pkt., og stk. 8« og i 3. *pkt.* at ændre »stk. 13 og 14« til »stk. 9 og 10«.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 10

Det følger af udlændingelovens § 9 h, stk. 18, at hvis udlændingen eller virksomheden betaler et beløb, der overstiger det gebyr, der skal betales efter stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14, tilbagebetales det overskydende beløb ikke, hvis dette beløb udgør 30 kr. eller derunder.

UDKAST

Det foreslås at ændre »stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14« til »stk. 1, 3, 5, 8, 9 eller 10« i § 9 h, stk. 18, der bliver stk. 14.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 11

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 19, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren regler om indbetaling af gebyrer fastsat efter stk. 1 og 3 og stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 10, 13 og 14, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15.

Det foreslås at ændre »stk. 10, 13 og 14« til »stk. 8-10« og »stk. 6, jf., stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15« til »stk. 6 og 11« i § 9 h, stk. 19, der bliver stk. 15.

Der er for det første tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, og forslaget om at indsætte indholdet af § 9 h, stk. 6 og 11, i § 9 h, stk. 15, der bliver stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

For det andet rettes der med forslaget op på en manglende konsekvensændring af lov nr. 102 af 3. februar 2016 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse m.v.), hvorved udlændingelovens dagældende § 9 h, stk. 8, blev ophævet og indholdet af bestemmelsen indsat i § 9 h, stk. 7, der med nærværende lovforslag bliver § 9 h, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Den manglende konsekvensændring af henvisningen til stk. 8 i § 9 h, stk. 19, har ikke haft betydning i praksis.

Til nr. 12-14

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager. Det følger af § 9 m, stk. 1, 2. pkt., at opholdstilladelsen skal betinges af, at

udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det er endvidere en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 9.

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udlandsdansker. Det følger af § 9 m, stk. 2, 2. pkt., at opholdstilladelsen skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det er endvidere en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 10.

Der kan efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl. Dette følger af studiebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås at ændre § 9 m, stk. 1, 2. pkt., således at der efter »tilknytning til,« indsættes »bor på fælles bopæl og«, at ændre § 9 m, stk. 2, 2. pkt., således at der efter »og udlændingen« indsættes »bor på fælles bopæl og«, og at indsætte et § 9 n, stk. 1, 2. pkt., hvorefter opholdstilladelse efter § 9 n, stk. 1, 1. pkt., skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.

De foreslåede ændringer af § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og § 9 m, stk. 2, 2. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, en udlandsdansker eller en udenlandsk studerende skal betinges af, at familien bor på fælles bopæl.

Der er alene tale om en præcisering af, hvad der allerede gælder i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere,

UDKAST

når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, eller er udlændingen meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Det kan efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for at være bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2. En sådan dispensation kan gives både før og efter udrejsen af Danmark.

Det er en betingelse for at få dispensation fra bortfald, at udlandsopholdet har et velbegrundet formål, og at dette er dokumenteret. Et velbegrundet formål kan f.eks. være ansøgerens eller ansøgerens ægtefælles eller faste samlevers udstationering eller udsendelse for en dansk myndighed eller for en organisation, forening eller virksomhed.

Hvis det kan lægges til grund, at udlandsopholdet har et velbegrundet formål, og dette er dokumenteret, foretager Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration en konkret vurdering af, om der kan meddeles dispensation fra bortfald og i givet fald den tidsmæssige udstrækning heraf. I denne vurdering indgår bl.a. varigheden af udlandsopholdet og oplysninger om udlændingens tilknytning til Danmark, herunder længden af det hidtidige ophold her i landet.

Der gælder en særlig dispensationspraksis for familiesammenførte til statsudsendte. Uanset varigheden af udlændingens hidtidige ophold i Danmark og tilknytning til Danmark i øvrigt får en udlænding, hvis ægtefælle udsendes for den danske stat, således dispensation for hele den ansøgte og dokumenterede periode. Dispensationsperioden fastsættes, så den udløber 1 måned efter udsendelsesperiodens ophør, og kan forlænges, så længe statsudsendelsen varer og kan dokumenteres.

Familiesammenførte til alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne, er omfattet af den særlige dispensationspraksis. Det drejer sig blandt andre om familiesammenførte til ansatte i Udenrigsministeriet, der udsendes til de danske repræsentationer i udlandet, DANIDA-rådgivere, der udsendes til udlandet og er ansat af

UDKAST

Udenrigsministeriet eller andre dele af staten, og statsansatte, der har fået en sekunderet stilling i en EU-institution og fortsat har ansættelseskontrakt med det ministerium, de er ansat i.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 6, 1. pkt., foreslås det, at stk. 1 ikke finder anvendelse for udlændinge, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendte, eller for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, og som har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt.

Forslaget omfatter alle statsansatte, der udsendes til at skulle varetage en stilling i udlandet på den danske stats vegne, og familiesammenførte eller medfølgende familie til denne gruppe, der har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været udsendt af staten. Med statsudsendte sigtes således til den samme gruppe, som i dag er omfattet af den særlige dispensationspraksis i Udlændingestyrelsen, jf. ovenfor. Endvidere vil statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende har fået en sekunderet stilling i en international organisation, også skulle anses for at være statsudsendte og derfor omfattet af forslaget. Statsansatte, der har fået tjenestefri i forbindelse med, at den pågældende er ansat direkte ved en international organisation, og som ikke betragtes som statsudsendte i Udenrigsministeriets interne system, vil derimod ikke være omfattet af den foreslåede undtagelse fra bortfaldsreglerne.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første betyde, at en opholdstilladelse meddelt en udlænding, der har opholdt sig i udlandet som statsudsendt, ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, uanset at udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet. Det vil gælde uanset udlændingens opholdsgrundlag.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet betyde, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, selvom udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet, forudsat at udlændingen har opholdt sig i udlandet i forbindelse med, at den person, som udlændingen er familiesammenført til, har været statsudsendt. Denne gruppe omfatter

udlændinge, der er familiesammenført til danske statsborgere eller udlændinge efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, dvs. udlændingelovens almindelige regler om familiesammenføring.

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje betyde, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 m, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der har opholdstilladelse efter en af erhvervsordningerne mv., jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1-3 og 5-13, og § 9 p, stk. 1, 1. pkt., ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, selvom udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet, forudsat at udlændingen har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den person, som udlændingens opholdstilladelse er afledt af, har været statsudsendt. Dette vil have betydning i de tilfælde, hvor den person, som opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er afledt af, har opholdstilladelse efter § 9 a m.v., jf. ovenfor, på baggrund af ansættelse for staten og i den forbindelse udsendes. Det bemærkes, at udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 eller 14, eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en sådan opholdstilladelse, allerede i dag er undtaget fra bortfaldsreglerne i medfør af § 17, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil for det fjerde betyde, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 m, stk. 2, til medfølgende familie til visse hjemvendte udlandsdanskere ikke vil bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, selvom udlændingen har opgivet sin bopæl i Danmark eller har opholdt sig i længere tid uden for landet, forudsat at udlændingen har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den hjemvendte udlandsdanske har været statsudsendt.

Forslaget indebærer således, at en opholdstilladelse meddelt til de nævnte grupper af udlændinge ikke vil bortfalde, uanset at de opgiver bopælen i Danmark eller opholder sig uden for landet i en længere periode i forbindelse med, at de eller den person, som deres opholdstilladelse som familiesammenført eller medfølgende familie er afledt af, udsendes af staten. Dette vil følge af loven, hvorfor de pågældende ikke vil behøve at søge om dispensation fra bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med statsudsendelsen.

Det foreslås i § 17, stk. 6, 2. pkt., at 1. pkt. dog kun skal gælde, hvis udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør

eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.

Det betyder, at de pågældende udlændinge vil skulle indrejse i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist, for ikke at være omfattet af bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1. Herved vil de pågældende blive stillet som i dag, hvor der meddeles dispensation fra bortfald af opholdstilladelsen i 1 måned ud over udsendelsesperioden. Endvidere vil indrejsefristen som i dag efter ansøgning kunne udsættes efter en konkret vurdering.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt., at opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2 og 3, som udenlandsk arbejdstager skal betinges af, at arbejdstageren og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til arbejdstageren, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Af § 9 i, stk. 11, 2. pkt., følger det, at opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 2, nr. 1, som lønnet ph.d.-studerende skal betinges af, at den ph.d.-studerende og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til den ph.d.-studerende, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Modtager den udenlandske arbejdstager eller den lønnede ph.d.-studerende eller disses eventuelle medfølgende familiemedlemmer hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, kan den udenlandske arbejdstagers eller den lønnede ph.d.-studerendes samt disses eventuelle medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelse inddrages. Det følger af § 19, stk. 1, nr. 11.

Med § 19, stk. 1, nr. 11, 2. pkt., foreslås det at indsætte som en udtagelse hertil, at et medfølgende familiemedlems opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 2, 3. pkt., ikke kan inddrages, medmindre der er forløbet 5 år fra afgørelsen herom, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. pkt., og § 19, stk. 8, 3. pkt.

Forslaget indebærer, at et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende, der har bevaret opholdstilladelsen pga.

vold m.v. eller i forbindelse med den herboende ægtefælle eller samlevers død, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse) ikke vil kunne få sin opholdstilladelse inddraget under henvisning til, at den pågældende har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, medmindre der er forløbet 5 år fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v. eller i forbindelse med den herboende ægtefælle eller samlevers død.

Forslaget indebærer endvidere, at et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., ikke vil kunne få sin opholdstilladelse inddraget under henvisning til, at den udenlandske arbejdstager eller ph.d.-studerende har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Med § 19, stk. 1, nr. 11, 3. pkt., foreslås det, at den udenlandske arbejdstager eller den ph.d.-studerendes opholdstilladelse ikke vil kunne inddrages, uanset om et medfølgende familiemedlem efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis familiemedlemmets opholdstilladelse er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5 (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.).

Forslaget indebærer, at en udenlandsk arbejdstager eller en ph.d.-studerende ikke vil kunne få opholdstilladelsen inddraget som følge af, at et medfølgende familiemedlem, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Det gælder uanset, om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. de foreslåede ændringer ved lovforslagets § 1, nr. 20 og 25, eller om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget eller er forlænget, selvom den pågældende har modtaget ydelser efter lov om aktiv social politik 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om at undlade at inddrage opholdstilladelsen eller afgørelsen om at forlænge opholdstilladelsen efter disse bestemmelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4, og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 12, at en opholdstilladelse kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18, jf. § 9 a, stk. 4, 2. pkt., og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, mere end en gang får opholdstilladelsen inddraget efter § 19, stk. 1, nr. 18.

Med ændringen af § 19, stk. 1, nr. 12, foreslås det to steder at ændre henvisningen til »nr. 18« til »nr. 19«.

Der er tale om konsekvensændringer, idet forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt nr. 18 i udlændingelovens § 19, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, hvorefter § 19, stk. 1, nr. 18, bliver § 19, stk. 1, nr. 19.

Til nr. 18

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, og efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., kan der meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udlandsdansker. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 9 og 10. Der kan efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl, jf. studiebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

Er betingelsen om samliv på fælles bopæl ikke opfyldt, kan opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, inddrages, jf. § 19, stk. 1, nr. 1.

Med bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse skal kunne inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl, jf. § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9 n, stk. 1, 2. pkt., og de pågældende ikke bor på fælles bopæl.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 9 m, stk. 1, 2. pkt., og § 9 m, stk. 2, 2. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 9 n, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 12-14, som indebærer, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdanser skal betinges af, at familien bor på fælles bopæl.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., indebærer, at hjemlen til at inddrage en opholdstilladelse som følge af manglende samliv på fælles bopæl, fremover vil være den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., i stedet for § 19, stk. 1, nr. 1.

Med bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 18, 2. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem dog ikke skal kunne inddrages, hvis familiemedlemmet bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdanser ikke vil kunne inddrages, hvis familiemedlemmet (f.eks. et medfølgende barn) bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem er undladt inddraget eller er forlænget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt. (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v. eller den herboende ægtefælle eller samlevers død), eller § 19 a, stk. 4 eller 5 (om bevarelse af opholdstilladelse, uanset at udlændingen efter 5 år regnet fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse).

Hermed sikres det, at eksempelvis et medfølgende barn ikke som følge af kravet om samliv på fælles bopæl og af hensyn til opholdsretten er nødt til at blive boende hos en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdanser, der har udøvet vold m.v. mod et andet familiemedlem, som barnet bor hos, eller eventuelt mod barnet selv.

Det sikres også, at eksempelvis et medfølgende barn kan bevare opholdstilladelsen, hvis et andet familiemedlem, som barnet bor hos, bevarer opholdstilladelsen i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden.

Endelig sikres det, at eksempelvis et medfølgende barn kan bevare opholdstilladelsen, hvis det familiemedlem, som barnet bor hos, har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afdøet ved døden, og også har bevaret opholdstilladelsen, selvom vedkommende 5 år efter afgørelsen herom har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, at opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, medmindre EU-reglerne kan tilsige andet, skal betinges af, at udlændingen ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed.

Opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem kan inddrages, hvis den pågældende arbejder uden arbejdstilladelse. Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 18, 1. pkt., der bliver nr. 19, 1. pkt.

Med § 19, stk. 1, nr. 19, 2. pkt., foreslås det, at opholdstilladelsen dog ikke vil kunne inddrages, hvis opholdstilladelsen er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5, selvom det medfølgende familiemedlem uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 19, stk. 7, og § 19 a, stk. 2, 3. pkt., hvorefter bl.a. medfølgende familiemedlemmer

til udenlandske arbejdstagere omfattes af bestemmelserne om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.

Forslaget indebærer, at en udenlandsk arbejdstagers medfølgende familie-medlem, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som herefter uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for den samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed, ikke vil kunne få opholdstilladelsen inddraget under henvisning hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere), § 9 m, stk. 2 (medfølgende familie til udlændingsdanskere) og § 9 n, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske studerende m.fl.) er ikke i dag omfattet af bestemmelsen i § 19, stk. 7.

Det foreslås i § 19, stk. 7, 1. pkt., at ændre »eller § 9 q, stk. 2,« til »§ 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,« og at ændre »anden overlast m.v.« til »anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol,«.

Forslaget om at indsætte en henvisning til § 9 m, stk. 1 og 2, samt § 9 n, stk. 1, i § 19, stk. 7, 1. pkt., indebærer, at der ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager, studerende eller udlændingsdansker skal inddrages, vil skulle tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn har været udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, og at dette vil skulle gælde uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Det er udlændingen med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, der vil skulle godtgøre, at der har været tale om voldsudøvelse m.v. Hvis ægtefællen eksempelvis er dømt for fysisk eller psykisk vold, herunder psykisk vold i form af negativ social kontrol, jf. herved straffelovens §§ 243-245, eller andre overgreb mod udlændingen eller udlændingens barn, vil det umiddelbart kunne lægges til grund, at betingelsen om overgreb er opfyldt. Det er imidlertid ikke et krav, at der foreligger en domfældelse, eller at overgrebet er meldt til politiet. Volden vil eksempelvis også kunne godtgøres ved skaderapporter eller lægeerklæringer, erklæringer fra krisecentre og samtaler med socialrådgivere m.v.

Udover dokumentation, der stammer fra den pågældendes kontakt med politi, kommune eller andre offentlige myndigheder, krisecentre eller lign., vil kopi af SMS-beskeder eller beskeder på sociale medier m.v., der underbygger forklaringen om overgreb m.v., kunne indgå i vurderingen af, om volden kan anses for godtgjort. Der vil være tale om en konkret og individuel vurdering.

Det svarer til, hvad der i dag gælder for udlændinge, der er ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom. Der henvises til pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det skal, som det også gælder for de udlændinge, der i dag er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 7, være volden m.v., der er årsag til samlivsophævelsen. Ved vurderingen heraf vil der fremover skulle gælde en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden m.v. er godtgjort. Dette vil også gælde, selvom der er gået længere tid mellem volden m.v. og samlivsophævelsen. Kun hvis konkrete holdepunkter i sagen peger i retning af, at samlivsophævelsen skyldes noget andet end vold m.v., vil udlændingemyndighederne skulle foretage en nærmere vurdering af kravet om årsagssammenhæng. Det kan f.eks. være, hvis udlændingen oplyser at have forelsket sig i en anden, som vedkommende ønsker at bosætte sig med. Dette vil gælde, uanset om udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n eller § 9 q, stk. 2.

UDKAST

Ved vurderingen af, om en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, kan bevare opholdstilladelse med henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., vil der, som det gælder for de grupper, der i dag er omfattet af § 19, stk. 7, også skulle lægges vægt på, om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund. Det vil gælde, uanset hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet. Det vil skulle indgå i vurderingen bl.a., hvis udlændingens integration har været vanskeliggjort af ægtefællens eller samleverens forbud herimod, indespærring i hjemmet eller lignende.

Der vil være en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark frem til samlivsophævelsen, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Opholdstilladelsen vil dog også kunne bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., selvom den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark frem til samlivsophøret, men den pågældende vil i så fald i højere grad skulle have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller ved at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

Det vil endvidere indgå i vurderingen, hvis den pågældendes integration har været vanskeliggjort af ægtefællen eller samleveren, f.eks. hvis ægtefællen/samleveren som led i sine overgreb har begrænset den pågældendes bevægelsesfrihed, nægtet den pågældende at søge arbejde, isoleret den pågældende fra adgangen til uddannelse eller taget kontrol over den pågældendes dagligdag ved at beslutte, hvilke sociale sammenhænge den pågældende må indgå i.

Det svarer til, hvad der gælder i dag. Der henvises til pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

UDKAST

En udlænding, der bevarer sin opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, med henvisning til § 19, stk. 7, 1. pkt., vil fortsat være fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. § 14, stk. 1, nr. 7.

Forslaget om at nævne negativ social kontrol som eksempel på anvendelsesområdet for § 19, stk. 7, 1. pkt., er alene en sproglig præcisering af lovteksten, hvorfor forslaget ikke har betydning for bestemmelsens anvendelsesområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 7, at der ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., følger det, at bl.a. § 19, stk. 7, finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Der stilles ikke krav om selvforsørgelse over for udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7.

Med § 19, stk. 7, 3. pkt., foreslås det, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 4.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller som er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., pga. vold m.v., vil skulle inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Hjælp i form af ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse kan f.eks. være økonomisk hjælp fra kommunen i forbindelse med behov for sygebehandling eller ved flytning.

Modtagelsen af ydelser efter anden lovgivning, f.eks. boligsikring eller børne- og ungedydelse, vil ikke have betydning for opholdsretten.

Med § 19, stk. 7, 4. pkt., forslås det, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.

Med § 19, stk. 7, 5. pkt., foreslås det, at i sådanne tilfælde skal fristen i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt efter ophør af opholdsret som følge af, at udlændingen har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast i hjemmet, mens ægteskabet eller samlivet bestod, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, vil skulle inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse

af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Kravet om selvforsørgelse i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., vil gælde, indtil udlændingen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 8, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere), § 9 m, stk. 2 (medfølgende familie til udlændingsdanskere) og § 9 n, stk. 1 (medfølgende familie til udenlandske studerende) er ikke i dag omfattet af bestemmelsen i § 19, stk. 8.

Med den foreslåede ændring af § 19, stk. 8, 1. pkt., foreslås det at ændre »§ 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2,« til »§ 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2,«.

Forslaget om at indsætte en henvisning til § 9 m, stk. 1 og 2, samt § 9 n, stk. 1, i § 19, stk. 8, 1. pkt., indebærer, at der ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller udlændingsdansker skal inddrages, vil skulle tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund

UDKAST

af, afgår ved døden, og at dette vil skulle gælde uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations vurdering af, om en udlænding med opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, skal bevare opholdstilladelsen med henvisning til bestemmelsen i § 19, stk. 8, 1. pkt., vil der, som det gælder for de grupper, der i dag er omfattet af bestemmelsen, skulle lægges vægt på, om udlændingen har udvist vilje og evne til at lade sig integrere i det danske samfund.

Der vil være en formodning for, at den pågældende har udvist vilje og evne til integration, hvis den pågældende har opholdt sig i mindst 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, og den pågældende er eller har været i job, er eller har været jobsøgende eller har modtaget danskundervisning.

Opholdstilladelsen vil også kunne bevares med henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 8, 1. pkt., uanset at den pågældende har opholdt sig i mindre end 2 år i Danmark på det tidspunkt, hvor ægtefællen/samleveren afgår ved døden, men den pågældende vil i højere grad skulle have vist vilje og evne til integration i det danske samfund, f.eks. ved at den pågældende har arbejdet eller er begyndt på en uddannelse her i landet, eller ved at den pågældende har været aktivt jobsøgende, deltaget i danskuddannelse eller taget aktivt del i foreningsliv eller lokalsamfundet m.v.

Det svarer til, hvad der gælder for de udlændinge, der i dag er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 8. Der henvises til pkt. 2.1.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

UDKAST

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 8, at der ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1 eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden. Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., følger det, at bl.a. § 19, stk. 8, finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Der stilles ikke krav om selvforsørgelse for udlændinge, der i dag bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 8.

Med forslaget til § 19, stk. 8, 3. pkt., foreslås det, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil skulle inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 4.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 8, 1. pkt., eller som er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., fordi manglende samliv på fælles bopæl skyldes, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil skulle inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Hjælp i form af ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse kan f.eks. være økonomisk hjælp fra kommunen i forbindelse med behov for sygebehandling eller ved flytning.

Modtagelsen af ydelser efter anden lovgivning, f.eks. boligsikring eller børne- og ungeydelse, vil ikke have betydning for opholdsretten.

Med forslaget til § 19, stk. 8, 4. pkt., foreslås det, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, 3. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2.

Med forslaget til § 19, stk. 8, 5. pkt., foreslås det, at i sådanne tilfælde skal fristen i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, 3. pkt., beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt efter ophør af opholdsret som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2, vil skulle inddrages, hvis udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan undlades inddraget, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Kravet om selvforsørgelse i den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 8, 3. pkt., vil gælde, indtil udlændingen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

En udlænding, der bevarer opholdstilladelsen under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7, og som genoptager samlivet med sin ægtefælle eller faste samlever, skal ikke i dag (på ny) opfylde de betingelser, der blev stillet ved meddelelse af udlændingens opholdstilladelse.

Med § 19, stk. 9, foreslås det, at de betingelser der blev stillet ved meddelelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 eller 2, § 9 n, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, som er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 c, stk. 1, 1. pkt., vil skulle gælde, hvis samlivet på fælles bopæl genoptages, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., og som efterfølgende genoptager samlivet med sin ægtefælle eller samlever på ny vil skulle opfylde de betingelser, der blev stillet, da udlændingen blev meddelt opholdstilladelse.

Forslaget indebærer endvidere, at dette dog ikke vil gælde, hvis særlige grunde taler derimod. Det kan f.eks. være, hvis der siden meddelelsen af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (familiesammenføring), er opstået sådanne omstændigheder, som ville betyde, at kravet ville blive fraveget, hvis opholdstilladelsen skulle meddeles på ny. Det kan eksempelvis være, hvis den herboende ægtefælle er blevet alvorligt syg og ikke kan henvises til at udøve familielivet med udlændingen i et andet land, og opholdstilladelsen efter § 9, stk. 1, nr. 1, oprindeligt var betinget af, at parret ikke modtog hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. udlændingelovens § 9, stk. 5, eller boligkravet, jf. § 9, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Det følger af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, finder anvendelse ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), skal forlænges.

Det foreslås at ændre § 19 a, stk. 2, 3. pkt., således at der efter »eller 2,« indsættes »§ 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1,«.

Forslaget indebærer, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration ved vurderingen af, om en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager eller studerende eller til en udlandsdansker skal afslås forlænget under henvisning til, at de pågældende ikke bor på fælles bopæl, vil skulle tage særligt hensyn til, om samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, er afgået ved døden.

Det svarer til, hvad der vil gælde ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations vurdering af, om en opholdstilladelse meddelt de nævnte persongrupper skal inddrages efter ej i forbindelse med samlivsophævelse som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, er afgået ved døden. Der henvises herved til bemærkningerne til § 1, nr. 20 og 22, og pkt. 2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 26

Efter udlændingeloven § 19 a, stk. 1, skal opholdstilladelser meddelt efter § 7 eller § 8, stk. 1 og 2, dvs. til flygtninge, eller til familiesammenførte til flygtninge inddrages eller nægtes forlænget, hvis betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, medmindre dette vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Det kan bl.a. være, når grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede, jf. § 19, stk. 1, nr. 1. § 19, stk. 7 (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v.) og § 19, stk. 8 (om besvarelse af opholdstilladelse i forbindelse med den herboende ægtefælle eller samlevers død) finder dog anvendelse ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse til en familiesammenført til en flygtning skal inddrages eller nægtes forlænget, jf. § 19 a, stk. 1, 2. pkt., og § 19 a, stk. 2, 3. pkt.

Det følger af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., at § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser, jf. dog § 19 b, og ved afgørelser om forlængelse af opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold. I disse tilfælde skal der således tages hensyn til udlændingens og dennes eventuelle families tilknytning til Danmark m.v.

Det fremgår endvidere af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, ligeledes finder anvendelse ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold skal forlænges.

Det følger af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til bl.a. en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen, opholdstilladelse på baggrund af jobskifte og jobsøgningsophold for udlændinge med ophold efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen) skal inddrages, medmindre dette vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder dog, jf. udlændingelovens § 19 b, stk. 2, ikke, hvis det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse blev meddelt til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at denne udlænding har haft opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1. I sådanne sager skal der tages hensyn til udlændingens og dennes eventuelle families tilknytning til Danmark m.v., jf. § 26, stk. 1.

Med § 19 a, stk. 4, 1. pkt., foreslås det, at § 26, stk. 1, skal finde anvendelse ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. eller 4. pkt., eller § 19, stk. 8, 3. eller 4. pkt., medmindre udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1.

Med § 19 a, stk. 4, 2. pkt., foreslås det, at opholdstilladelsen i sådanne tilfælde skal inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

UDKAST

Forslagene skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3. og 4. pkt., og § 19, stk. 8, 3. og 4. pkt., hvorefter udgangspunktet er, at en opholdstilladelse 5 år efter, at den er bevaret eller meddelt pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil skulle nægtes forlænet eller inddrages, hvis udlændingen modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 19 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., regulerer, hvornår en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik alligevel skal undlades inddraget.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 4, 1. pkt., indebærer således, at § 26 om hensyntagen til udlændingens tilknytning til det danske samfund m.v. i forbindelse med en afgørelse om inddragelse som udgangspunkt vil skulle finde anvendelse, hvis udlændingen 5 år eller senere efter en afgørelse om, at opholdstilladelsen er bevaret eller meddelt som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den pågældendes ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse). Dette vil dog ikke gælde, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge), eller hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at den pågældende har haft opholdstilladelse efter andre bestemmelser end § 9 m, stk. 1. I sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen skulle inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Dette svarer til den vurdering, der ville skulle foretages i forbindelse med vurderingen af, om den pågældende type opholdstilladelse skulle inddrages, hvis opholdstilladelsen ikke 5 år tidligere var blevet bevaret som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den pågældendes ægtefælle eller samlever afgik ved døden.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Med § 19 a, stk. 5, 1. pkt., foreslås det, at en opholdstilladelse vil skulle nægtes forlænget efter den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 46, stk. 8.

Med § 19 a, stk. 5, 2. pkt., foreslås det, at dette dog ikke vil gælde, hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde vil § 26 ligeledes skulle finde anvendelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, hvorefter udgangspunktet er, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., vil skulle nægtes forlænget, hvis udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen som følge af vold m.v., eller i forbindelse med, at den pågældendes ægtefælle eller samlever afgik ved døden, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5, indebærer, at der i forbindelse med afgørelsen af, om opholdstilladelsen i sådanne tilfælde skal nægtes forlænget, skal tages hensyn til Danmarks internationale forpligtelser, og – hvis udlændingen har opholdstilladelse efter § 9, stk. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til andre end en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (flygtninge) – at § 26 ligeledes vil skulle finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5, indebærer således, at en udlænding, der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (bortset fra hjælp i

form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse) 5 år efter, at udlændingen bevarede sin opholdstilladelse pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden, vil få vurderet spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelsen, trods modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, efter de regler, som ville have fundet anvendelse for udlændingen, hvis ikke opholdstilladelsen var bevaret pga. vold m.v., eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever afgik ved døden. Der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 27

Det følger af udlændingelovens § 19 b, stk. 1, 2. pkt., at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen samt opholdstilladelse på baggrund af jobskifte og jobsøgningsophold for udlændinge med ophold efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen) skal inddrages, medmindre dette vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder dog, jf. udlændingelovens § 19 b, stk. 2, 2. pkt., ikke, hvis det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse blev meddelt til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24, der er meddelt efter, at denne udlænding har haft opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1. I sådanne sager skal der tages hensyn til udlændingens og dennes eventuelle families tilknytning til Danmark m.v., jf. § 26, stk. 1.

Med ændringen af § 19 b, stk. 1, 2. pkt., foreslås det efter »jf. dog stk. 2, 2. pkt.« at indsætte », og § 19 stk. 7 og 8«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer af § 19, stk. 7, 1. pkt., og § 19, stk. 8, 1. pkt., hvorefter der også i forhold til spørgsmålet om bevarelse af en opholdstilladelse som medfølgende familie til en udenlandsk arbejdstager vil skulle tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi samlivet er ophævet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk

vold, herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden.

Den foreslåede ændring af § 19 b, stk. 1, 2. pkt., indebærer således, at der ved vurderingen af, om en opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 11 eller 12, eller stk. 24 (arbejdsmarkedstilknytningsordningen samt opholdstilladelse på baggrund af jobskifte og jobsøgningsophold for udlændinge med ophold efter arbejdsmarkedstilknytningsordningen) skal inddrages, vil skulle tages særligt hensyn til, om samlivet er op hævet som følge af vold m.v., eller som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever afgår ved døden.

Inddrages en opholdstilladelse, er der klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. Der skal ikke betales gebyr herfor. En klage skal indgives senest 8 uger efter modtagelsen af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 28

En udlænding, der efter de nugældende regler i udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, bevarer sin opholdstilladelse pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, får ikke knyttet andre betingelser til sit fortsatte ophold end krav om gyldigt pas.

Med § 19 c, stk. 1, 1. pkt., foreslås det, at en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., skal kunne forlænges, medmindre udlændingen efter 5 år fra denne afgørelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at en udlænding, der har bevaret opholdstilladelsen pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil kunne få opholdstilladelsen forlænget, medmindre udlændingen efter 5 år efter afgørelsen om bevarelse modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, bortset fra

hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse. Det vil f.eks. kunne være økonomisk hjælp fra kommunen i forbindelse med behov for sygebehandling eller ved flytning.

Det bemærkes, at det med den foreslåede bestemmelse således vil være uden betydning for udlændingens opholdsgrundlag, om en udenlandsk arbejdstager eller ph.d.-studerende efter, at udlændingen har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Med § 19 c, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at i sådanne tilfælde vil opholdstilladelsen skulle nægtes forlænget, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at opholdstilladelsen i sådanne tilfælde vil skulle nægtes forlænget, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26.

Med § 19 c, stk. 1, 3. pkt., foreslås det, at de foreslåede bestemmelser i § 19 c, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.

Med § 19 c, stk. 1, 4. pkt., foreslås det, at i sådanne tilfælde vil fristen i den foreslåede bestemmelse i § 19 c, stk. 1, 1. pkt., skulle beregnes fra afgørelsen om meddelelse af opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der er meddelt efter ophør af opholdsret som følge af, at udlændingen har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast i hjemmet, mens ægteskabet eller samlivet bestod, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, eller som følge af, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, uden at udlændingen har opfyldt selvforsørgelseskravet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2, vil kunne forlænges, medmindre udlændingen efter 5 år fra afgørelsen om meddelelse af op-

UDKAST

holdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp) bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 5, der fastlægger, hvilken vurdering der skal foretages ved afgørelsen af, om en opholdstilladelse på trods af modtagelse af hjælp efter lov om aktiv socialpolitik kan forlænges, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Kravet om selvforsørgelse i de foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 7, 3. pkt., og § 19, stk. 8, 3. pkt., vil gælde, indtil udlændingen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, måtte opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der kan efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, og efter udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., kan der meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udlandsdansker. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl i Danmark, jf. herved Folketings-tidende 2023-24, tillæg A, L 157, som fremsat side 9 og 10.

Der kan efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, meddeles opholdstilladelse til et medfølgende familiemedlem til en udenlandsk studerende. Det er en betingelse, at familien bor på fælles bopæl. Dette følger af studiebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

Er betingelsen om samliv på fælles bopæl ikke opfyldt, kan opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, inddrages eller nægtes forlænget.

Der henvises i den forbindelse også til lovforslagets § 1, nr. 12-14 og 18.

UDKAST

Med § 19 c, stk. 2, foreslås det, at en opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, ikke skal kunne nægtes forlænget, uanset at personen ikke bor sammen med den danske statsborger eller udlændingen med opholdstilladelse efter §§ 9 a, 9 i, 9 k eller 9 p, hvis personen bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem (f.eks. et mindreårigt barn) til en udenlandsk arbejdstager, en udenlandsk studerende eller en udlandsdansker ikke skal kunne nægtes forlænget, selvom om kravet om fælles bopæl ikke er opfyldt, hvis det medfølgende familiemedlem bor sammen med et andet familiemedlem, hvis opholdstilladelse som medfølgende familiemedlem er undladt inddraget eller forlænget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt. (om bevarelse af opholdstilladelse pga. vold m.v. eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden), eller er undladt inddraget eller forlænget efter § 19 a, stk. 4 eller 5 (om bevarelse af opholdstilladelse, uanset at udlændingen 5 år eller senere fra afgørelsen om bevarelse af opholdstilladelsen vold m.v. eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, modtager offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse).

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt., at opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2 og 3, som udenlandsk arbejdstager skal betinges af, at arbejdstageren og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til arbejdstageren, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Af § 9 i, stk. 11, 2. pkt., følger det, at opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 2, nr. 1, som lønnet ph.d.-studerende skal betinges af, at den ph.d.-studerende og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til den ph.d.-studerende, ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Modtager den udenlandske arbejdstager eller den lønnede ph.d.-studerende eller disses eventuelle medfølgende familiemedlemmer hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, kan både den

udenlandske arbejdstagers og den lønnede ph.d.-studerendes samt disses eventuelle medfølgende familiemedlemmers opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, jf. § 19, stk. 1, nr. 11.

Med § 19 c, stk. 3, foreslås det, at en opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 i, stk. 2, nr. 1, ikke skal kunne nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, efter samlivsophør modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en udenlandsk arbejdstager eller en ph.d.-studerende ikke vil kunne få opholdstilladelsen nægtet forlænget, selvom det medfølgende familiemedlem modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, forudsat at det medfølgende familiemedlem har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v.

Det gælder uanset, om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. de foreslåede ændringer ved lovforslagets § 1, nr. 20 og 25, eller om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget eller er forlænget, selvom den pågældende har modtaget ydelser efter lov om aktiv social politik 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om at undlade at inddrage opholdstilladelsen eller afgørelsen om at forlænge opholdstilladelsen efter disse bestemmelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4, og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 3, at opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager, medmindre EU-reglerne kan tilsige andet, skal betinges af, at udlændingen ikke uden arbejdstilladelse samtidig arbejder for samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed. Opholdstilladelsen som medfølgende familiemedlem kan inddrages eller nægtes forlænget, hvis den pågældende arbejder uden arbejdstilladelse.

Med § 19 c, stk. 4, foreslås det, at en opholdstilladelse efter § 9 a eller § 9 m, stk. 1, ikke skal kunne nægtes forlænget, uanset at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, arbejder uden arbejdstilladelse, jf. § 9 m, stk. 3, 1. pkt., hvis opholdstilladelsen efter § 9 m, stk. 1, er undladt inddraget efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 4, eller er forlænget efter § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller § 19 a, stk. 5.

Forslaget indebærer, at en opholdstilladelse som udenlandsk arbejdstager eller som medfølgende familiemedlem til en udenlandsk arbejdstager ikke vil kunne blive nægtet forlænget, selvom det medfølgende familiemedlem, der har bevaret opholdstilladelsen pga. vold m.v., samtidig arbejder for den samme virksomhed som den udenlandske arbejdstager eller for en virksomhed, der har tæt sammenhæng til denne virksomhed.

Det gælder uanset, om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller er forlænget efter udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. de foreslåede ændringer ved lovforslagets § 1, nr. 20 og 25, eller om det medfølgende familiemedlems opholdstilladelse er undladt inddraget eller er forlænget, selvom den pågældende har modtaget ydelser efter lov om aktiv social politik 5 år eller senere regnet fra afgørelsen om at undlade at inddrage opholdstilladelsen eller afgørelsen om at forlænge opholdstilladelsen efter disse bestemmelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 19 a, stk. 4, og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at der kan klages til Udlændingenævnet over et afslag på forlængelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1. En klage over nægtelse af forlængelse er gebyrpålagt, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., og skal være indgivet senest 8 uger efter modtagelse af afgørelsen, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 3, da klagen ellers kan afvises.

Til nr. 29

Efter udlændingelovens § 46, stk. 2, 1. pkt., træffes afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og §§ 9 i-9 n og 9 p, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 9 a, 9 i-9 n og 9 p bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b samt afgørelser efter §§

UDKAST

33 og 33 a og § 33 b, stk. 1, nr. 4, i forbindelse med sådanne sager af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det foreslås at ændre »stk. 8« til »stk. 7« i § 46, stk. 2, 1. pkt.

Der er alene tale om en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 5, hvorved det foreslås at ophæve bl.a. § 9 h, stk. 6, hvorved stk. 8 bliver stk. 7.

Til nr. 30

Efter udlændingelovens § 46, stk. 5, træffes afgørelser efter § 9 h, stk. 9, 2. og 3. pkt., af Udlændingenævnet i sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1 og 3.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 9, 2. pkt., afvises klagen, hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., ikke er opfyldt, og efter udlændingelovens § 9 h, stk. 9, 3. pkt., afvises ansøgningen om genoptagelse af klagesagen, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Det betyder, at Udlændingenævnet træffer afgørelser om afvisning af klager og genoptagelse af klagesager, der er gebyrbelagte, jf. § 9 h, stk. 1 og 3, hvis gebyret for at klage eller ansøge om genoptagelse af en klagesag ikke er betalt.

Det foreslås at ændre »stk. 9, 2. og 3. pkt.« til »stk. 12, 2. og 3. pkt.« i § 46, stk. 5.

Efter lovforslagets § 1, nr. 8, vil klagen blive afvist efter § 9 h, stk. 12, 2. og 3. pkt., hvis betingelsen i stk. 5, 2. pkt., stk. 8, 2. pkt., eller stk. 10, 2. pkt., ikke er opfyldt, og ansøgningen om genoptagelse af klagesagen vil blive afvist, hvis betingelsen i stk. 5, 3. pkt., stk. 8, 3. pkt., eller stk. 10, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 46, stk. 5, vil betyde, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at det også er Udlændingenævnet, der træffer afgørelser om afvisning af klager og genoptagelse af klagesager, hvis gebyret for at klage eller ansøge om genoptagelse af en klagesag ikke er betalt i sager, hvor afgørelsen er truffet efter § 21 a, jf. § 9 h, stk. 10, der

bliver stk. 8, eller hvor ansøgningen er omfattet af § 9 h, stk. 13, jf. § 9 h, stk. 14, der bliver stk. 10.

Med forslaget rettes der op på en manglende konsekvensændring af udlændingelovens § 46, stk. 4, nu § 46, stk. 5, som følge af lov nr. 685 af 27. maj 2015 om ændring af udlændingeloven og lov om ferie (Udmøntning af aftalen om en bedre au pair-ordning m.v.), hvorved § 9 h, stk. 12, om bl.a. afvisning af klager og ansøgninger om genoptagelse af klagesager vedrørende § 21 a på grund af manglende gebyrbetaling blev indsat i udlændingeloven. Der rettes endvidere op på en manglende konsekvensændring af § 46, stk. 5, som følge af lov nr. 333 af 28. marts 2023 om ændring af udlændingeloven (Styrket international rekruttering), hvorved § 9 h, stk. 16, om bl.a. afvisning af klager og ansøgninger om genoptagelse af klagesager omfattet af § 9 h, stk. 13, på grund af manglende gebyrbetaling blev indsat i udlændingeloven.

De manglende konsekvensændringer af § 46, stk. 5, har ikke haft betydning i praksis, da det i praksis også er Udlændingenævnet, der i disse sager, hvor nævnet er klageinstans, træffer afgørelse om afvisning af klager og ansøgninger om genoptagelse af klagesager som følge af manglende gebyrbetaling.

Til nr. 31

I en sag, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration afslår at forlænge en opholdstilladelse – hvor udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke finder anvendelse – og hvor styrelsen efter en umiddelbar vurdering finder, at udlændingen eventuelt kan have ret til fortsat ophold som følge af internationale forpligtelser, sender styrelsen sagen til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (om ganske særlige grunde), med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan tage stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse.

Med § 46, stk. 8, foreslås det, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, efter at Styrelsen for International Rekruttering og Integration har truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 5.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a, stk. 5, 1. pkt., hvorefter en opholdstilladelse vil skulle nægtes forlænget, hvis udlændingen 5 år efter, at opholdstilladelsen er bevaret pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Forslaget indebærer, at det vil være Udlændingestyrelsen, der efter oversendelse af sagen fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration, tager stilling til, om Danmarks internationale forpligtelser kan begrunde opholdstilladelse i sager, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration træffer afgørelse om nægtelse af forlængelse pga. manglende opfyldelse af 5 års kravet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Det fremgår af udlændingelovens § 46 a, stk. 2, nr. 4, at Udlændingenævnet kan behandle klager over afgørelser, der træffes i 1. instans af en færøsk myndighed i medfør af § 46 i, jf. dog stk. 6, nr. 8.

Udlændingelovens § 46 i oplister en række sagstyper, der vedrører ophold på Færøerne, og hvor udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med Færøernes landsstyre kan delegerede afgørelseskompetencen i 1. instans til en færøsk myndighed.

Det foreslås, at henvisningen i § 46 a, stk. 2, nr. 4, til »stk. 6, nr. 8« ændres til en henvisning til »stk. 7, nr. 8«.

Der er alene tale om en teknisk rettelse. Ved lov nr. 1192 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven, lov om dansk indfødsret, integrationsloven og hjemrejseloven (Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karensperiode i visse visumsager, tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidsvisum til diplomater m.v., forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egenfinansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemmelen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge, fuldbyrdelse

af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige og genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.) blev der indsat et nyt stykke i § 46 a, hvorved stk. 6 blev stk. 7. Ved en fejl blev udlændingelovens § 46 a, stk. 2, nr. 4, ikke konsekvensrettet i den forbindelse. Dette vil der med forslaget blive rettet op på.

Til nr. 33

Efter udlændingelovens § 46 a, stk. 7, nr. 1, 1. pkt., kan Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning, der er truffet efter regler udstedt i medfør af § 9 g, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og afgørelser efter § 9 g, stk. 3, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt., jf. stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 1, § 9 h, stk. 18, § 11, stk. 10, § 27, § 29 c, stk. 1, § 32 a, § 33, stk. 1, 2 og 5-7, §§ 33 a og 33 b, § 40, stk. 12, § 42 a, stk. 7, 4. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e og § 53 b ikke påklages.

Det betyder bl.a., at Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning af ansøgninger på grund af manglende gebyrbetaling, jf. § 9 h, stk. 1 og 3, jf. stk. 8, 1. pkt., og om afvisning af ansøgninger om genoptagelse i sager, der er omfattet af § 9 h, stk. 1 eller 3, på grund af manglende gebyrbetaling, jf. § 9 h, stk. 9, 1. pkt., ikke kan påklages, og at Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om ikke at tilbagebetale et beløb, der er betalt for meget i gebyr efter stk. 1, 3, 5, 10, 13 eller 14, hvor beløbet udgør 30 kr. eller derunder, ikke kan påklages.

Det foreslås i § 46 a, stk. 7, nr. 1, 1. pkt., at ændre »§ 9 h, stk. 8, 1. pkt., § 9 h, stk. 9, 1. pkt.« til »§ 9 h, stk. 7, 1. pkt., § 9 h, stk. 12, 1. pkt.«, og at ændre »§ 9 h, stk. 18« til »§ 9 h, stk. 14«.

For det første er der tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve udlændingelovens § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvorved § 9 h, stk. 8, bliver § 9 h, stk. 7, og § 9 h, stk. 18, bliver § 9 h, stk. 14.

For det andet vil forslaget betyde, at ikke alene Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning af ansøgninger om genoptagelse på grund af manglende gebyrbetaling

i sager omfattet af § 9 h, stk. 1 eller 3, ikke kan påklages, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 9, men at Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser om afvisning af en ansøgning om genoptagelse på grund af manglende gebyrbetaling i sager, hvor afgørelsen er truffet efter § 21 a eller er omfattet af § 9 h, stk. 13, heller ikke vil kunne påklages, jf. forslaget til § 9 h, stk. 12, 1. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 8.

Det bemærkes i den forbindelse, at § 9 h, stk. 12, om bl.a. afvisning af ansøgninger om genoptagelse i sager truffet efter § 21 a på grund af manglende gebyrbetaling blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 685 af 27. maj 2015 om ændring af udlændingeloven og lov om ferie (Udmøntning af aftalen om en bedre au pair-ordning m.v.), og at § 9 h, stk. 16, om bl.a. afvisning af ansøgninger om genoptagelse i sager omfattet af § 9 h, stk. 13, på grund af manglende gebyrbetaling blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 333 af 28. marts 2023 om ændring af udlændingeloven (Styrket international rekruttering), og at det må antages, at det skyldes en fejl, at udlændingelovens § 46 a, stk. 7, nr. 1, tidligere udlændingelovens § 46 a, stk. 2, ikke samtidig blev ændret, således at sådanne afgørelser heller ikke skulle kunne påklages til Udlændingenævnet. Det må dog antages, at dette ikke har haft videre betydning i praksis, da Styrelsen for International Rekruttering og Integration kun i meget begrænset omfang træffer afgørelser om afvisning af ansøgninger om genoptagelse på grund af manglende gebyrbetaling i sager, hvor afgørelsen er truffet efter § 21 a eller er omfattet af § 9 h, stk. 13.

Til nr. 34

Udgangspunktet er ifølge udlændingelovens § 46 a, stk. 1, at bl.a. Udlændingestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser efter udlændingeloven kan påklages til Udlændingenævnet.

Udlændingelovens § 33 b regulerer bl.a., i hvilke tilfælde en klage til Udlændingenævnet tillægges opsættende virkning, og af udlændingelovens § 52 c, stk. 9, fremgår det, at afgørelser om opsættende virkning, jf. § 33 b, træffes af Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil.

Det fremgår endvidere af § 18, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 996 af 26. august 2024 om forretningsorden for Udlændingenævnet, at formanden eller den, formanden bemyndiger hertil, på vegne af nævnet kan træffe afgørelse om opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, jf. udlændingelovens §

33 b, § 11, stk. 2 og 3, i bekendtgørelse om gennemførelse af visse bestemmelser i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU for så vidt angår retten til indrejse, ophold og arbejde i Danmark, § 17, stk. 3, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., og § 28, stk. 4 og 5, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Efter bekendtgørelsens § 17, nr. 4, kan formanden eller den, formanden bemyndiger hertil, på vegne af nævnet træffe afgørelse om processuelt ophold, jf. udlændingelovens § 33 a, stk. 3, nr. 4, dvs. ret til at blive her i landet under behandlingen af en sag om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, som nævnet har truffet.

Det foreslås, at »og om processuelt ophold i forbindelse med en anmodning om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4,« indsættes i udlændingelovens § 52 c, stk. 9, efter »§ 33 b,«.

Forslaget betyder, at det vil komme til at fremgå af udlændingelovens § 52 c, stk. 9, at også afgørelser om processuelt ophold i forbindelse med anmodninger om genoptagelse af en afgørelse efter §§ 9-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q truffet af Udlændingenævnet, jf. § 33 a, stk. 3, nr. 4, træffes af Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil. Dette svarer til, hvad der fremgår af § 18, nr. 5, i bekendtgørelsen om forretningsordenen for Udlændingenævnet, og der er således alene tale om at lovfæste dette i udlændingeloven.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 4, at der ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, b eller e, 2) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra a, b eller e, 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra a, b eller e, eller 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, der ikke er flygtning.

Det foreslås i integrationslovens § 2, stk. 4, nr. 3, at »eller« udgår.

UDKAST

Den foreslåede ændring er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 3, og § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Opholdsret i medfør af TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det fremgår af integrationslovens § 2, stk. 4, at der ved andre familiesammenførte udlændinge forstås udlændinge, der har opholdstilladelse efter 1) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, b eller e, 2) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra a, b eller e, 3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, litra a, b eller e, eller 4) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, der ikke er flygtning.

Udlændinge med opholdsret i medfør af TEUF artikel 20 er således omfattet af integrationsloven, jf. lovens § 2, stk. 4, nr. 4.

Det foreslås i § 2, *stk. 4*, at der som et nyt *nr. 4*, indsættes »4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, eller«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer for udlændinge med opholdstilladelse efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, i udlændingeloven, idet de allerede i dag er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 4, som andre familiesammenførte udlændinge.

Som følge af forslaget vil det nuværende nr. 4 i integrationslovens § 2, stk. 4, blive til nr. 5. Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af denne bestemmelse for udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 2 c i danskuddannelsesloven forstås ved en integrationskursist (Ikursist) en flygtning eller en familiesammenført udlænding til en flygtning,

der henvises til danskuddannelse som led i et selvforsørgelses- eller hjemrejseprogram, jf. integrationslovens § 16, stk. 1, eller andre familiesammenførte udlændinge, der henvises til danskuddannelse som led i introduktionsprogrammet, jf. integrationslovens § 16, stk. 2, herunder blandt andre 2) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og 4) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 2.

Opholdsret i medfør af TEUF artikel 20 meddeles i dag efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, er således i dag omfattet af danskuddannelsesloven som integrationskursister.

Det foreslås i § 2 c, *nr. 2*, efter »nr. 1« at indsætte »eller nr. 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 2.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer for udlændinge med opholdstilladelse efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 4, i udlændingeloven, idet de ligesom i dag vil blive omfattet af danskuddannelsesloven som integrationskursister efter denne lovs § 2 c.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Det betyder bl.a., at Styrelsen for International Rekruttering og Integration ved spørgsmålet om bevarelse af opholdstilladelse som medfølgende familie efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, fra og med den 1. juli 2025 skal tage særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi udlændingen har ophævet samlivet som følge af, at udlændingen selv eller udlændingens barn er blevet udsat for fysisk eller psykisk vold, herunder negativ social kontrol, jf. udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., eller om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede, fordi den herboende ægtefælle eller samlever, som udlændingen har opholdstilladelse på baggrund af, afgår ved døden, jf. udlændingelovens § 19, stk. 8, 1. pkt.

UDKAST

Det forudsættes i den forbindelse, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration i perioden fra lovforslagets fremsættelse og til lovens forventede ikrafttræden tilrettelægger behandlingen af verserende sager om inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, således, at udlændinge får mulighed for at bevare opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., jf. § 1, nr. 20 og 22, eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. § 1, nr. 25. Dette gælder dog kun i sager, hvor der er oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Afgørelse i sager, hvor det vurderes, at § 19, stk. 7, 1. pkt., eller § 19, stk. 8, 1. pkt., jf. § 1, nr. 20 og 22, og § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. § 1, nr. 25, ikke har betydning for sagens udfald, skal således ikke afvente lovens forventede ikrafttræden. Det bemærkes, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration ikke vil skulle foretage fornyet sagsoplysning. Påklages Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelse til Udlændingenævnet, og indsender udlændingen i forbindelse med klagesagens behandling sådanne oplysninger, skal nævnet sende sagen retur til styrelsen med henblik på styrelsens vurdering af, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. § 1, nr. 10, 22 og 25. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5.

I forhold til udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., betyder det endvidere, at der ved vurderingen af årsagssammenhæng mellem samlivsophævelse og den udøvede vold pr. 1. juli 2025 vil være en formodning for, at det er overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, der er årsag til samlivsophævelsen, når først volden mv. er godtgjort. Dette gælder også, selvom der er gået længere tid mellem volden mv. og samlivsophævelsen. Dette gælder for alle udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., og hvor der den 1. juli 2025 eller senere træffes afgørelse om bevarelse af opholdstilladelse.

Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen i perioden fra lovforslagets fremsættelse og til lovens forventede ikrafttræden undlader at træffe afgørelse om inddragelse eller afslag på forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller

§ 9 q, stk. 2, hvis den nye lempeligere vurdering af kravet om årsagssammenhæng anslås at føre til, at der er den fornødne årsagssammenhæng, og dette har afgørende betydning for sagens udfald.

Det betyder ligeledes, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 17, stk. 6, jf. lovens § 1, nr. 15, træder i kraft den 1. juli 2025. Fra denne dato vil en opholdstilladelse meddelt en udlænding, der har opholdt sig uden for landet som statsudsendt, således ikke bortfalde, uanset at den pågældende har opgivet bopælen i Danmark eller har opholdt sig uden for Danmark i længere tid, jf. udlændingelovens § 17, stk. 1, og uanset at den pågældende ikke har ansøgt om dispensation fra bortfald, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2.

Endvidere vil en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller efter § 9 c, stk. 1, eller § 9 m, stk. 1 eller 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende person, fra og med den 1. juli 2025 ikke bortfalde, uanset at udlændingen har opgivet bopælen i Danmark eller har opholdt sig uden for Danmark i længere tid, jf. udlændingelovens § 17, stk. 1, og ikke har ansøgt om dispensation fra bortfald, jf. udlændingelovens § 17, stk. 2, forudsat at udlændingen har opholdt sig uden for landet i forbindelse med, at den herboende person har været statsudsendt.

Det gælder også udlændinge, der har taget ophold i udlandet i forbindelse med udsendelse af staten inden lovens ikrafttræden, så længe den pågældende ikke – uden at være meddelt dispensation fra bortfald af opholdstilladelse – har opgivet bopælen i Danmark inden tidspunktet for lovens ikrafttræden eller har opholdt sig uden for Danmark i enten 6 eller 12 måneder, jf. udlændingelovens § 17, stk. 1, inden tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det vil dog være en forudsætning for ikke at være omfattet af bortfaldsreglerne i udlændingelovens § 17, stk. 1, at udlændingen indrejser i Danmark senest 1 måned efter statsudsendelsens ophør eller, hvis denne frist er udsat efter ansøgning herom, inden udløbet af denne frist.

Det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, jf. § 1, nr. 3, skal finde anvendelse i sager, hvor der inden lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, og hvor ansøgningen er under behandling i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det betyder, at verserende ansøgninger om afledt opholdsret under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, som er indgivet til Udlændingestyrelsen før lovens ikrafttræden med henvisning til udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil skulle behandles efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, og ikke efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det betyder endvidere, at der i forhold til verserende sager i Udlændingenævnet, hvor der er klaget over et afslag på afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, og hvor Udlændingenævnet hjemviser eller omgør Udlændingestyrelsens afgørelse, ligeledes skal træffes afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4.

I sager, hvor Udlændingenævnet stadfæster Udlændingestyrelsens afslag på afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, vil stadfæstelse skulle ske med henvisning til udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at udlændinge, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er meddelt afledt opholdsret efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, efter lovens ikrafttræden skal have behandlet en forlængelsesansøgning efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4, jf. § 1, nr. 3.

Det indebærer, at ansøgninger om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under henvisning til EU-Domstolens retspraksis efter TEUF artikel 20, efter lovens ikrafttræden vil skulle behandles efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4. Dette gælder, uanset om sagen er under behandling i Udlændingestyrelsen eller Udlændingenævnet.

Det foreslås i *stk. 4*, at de foreslåede bestemmelser i § 19, stk. 7, 3.-5. pkt., § 19, stk. 8, 3.-5. pkt., § 19 a, stk. 4 og 5, og § 19 c, stk. 1, jf. § 1, nr. 21, 23, 26 og 28, ikke skal finde anvendelse for en opholdstilladelse, der før den 1. juli 2025 er undladt inddraget eller nægtet forlænget efter de hidtil gældende bestemmelser i § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller er meddelt efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3.

UDKAST

Det betyder, at kravet om selvforsørgelse 5 år efter, at en opholdstilladelse er bevaret eller meddelt som følge af overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. eller i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, alene vil blive stillet over for udlændinge, der den 1. juli 2025 eller senere bevarer opholdstilladelsen eller meddeles opholdstilladelse pga. overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, eller i forbindelse med, at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Udlændinge, der før den 1. juli 2025 har bevaret opholdstilladelsen efter § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., eller er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, efter ophør af opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 3, vil således ikke blive mødt med det foreslåede selvforsørgelseskrav.

Det foreslås i *stk. 5*, at sager, som er verserende i Udlændingenævnet ved lovens ikrafttræden, og som omhandler klage over afgørelser, hvor Styrelsen for International Rekruttering og Integration under henvisning til manglende samliv har inddraget eller nægtet at forlænge en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 eller 2, eller § 9 n, stk. 1, og som indeholder oplysninger om, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v., herunder negativ social kontrol, her i landet, eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, sendes tilbage til styrelsen med anmodning om, at styrelsen tager stilling til, om opholdstilladelsen kan bevares efter udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt., § 19, stk. 8, 1. pkt., eller § 19 a, stk. 2, 3. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 20, 22 og 25. Er der i sagen indikationer på, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for vold m.v., eller at den herboende ægtefælle eller samlever er afgået ved døden, vil Udlændingenævnet således sende sagen tilbage til Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Udlændingenævnet vil ikke skulle foretage fornyet sagsoplysning. Gebyr efter udlændingelovens § 9 h, stk. 5, 2. pkt., tilbagebetales.

Det bemærkes, at der i sådanne tilfælde ikke på ny skal betales et eventuelt gebyr for Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling af sagen.

Det foreslås i *stk. 6*, at regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 19, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, forbliver i kraft,

UDKAST

indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 15, jf. denne lovs § 1, nr. 5.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 19, fastsætter udlændinge- og integrationsministeren regler om indbetaling af gebyrer fastsat efter stk. 1 og 3 og stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 10, 13 og 14, og om tilbagebetaling af sådanne gebyrer, herunder om tilbagebetaling efter stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1 og 3, og stk. 7, 8, 11 og 15. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1569 af 9. december 2024 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på områderne vedrørende familiesammenføring, tidsubegrænset opholdstilladelse og religiøse forkyndere m.v. og bekendtgørelse nr. 1570 af 9. december 2024 om indbetaling og tilbagebetaling af gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på studie- og erhvervsområdet m.v.

Som følge af lovens § 1, nr. 5, om ophævelse af udlændingelovens § 9 h, stk. 6, 9, 11 og 12, vil udlændingelovens § 9 h, stk. 19, blive til udlændingelovens § 9 h, stk. 15.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, vil betyde, at reglerne, som er fastsat i de to bekendtgørelser, der er nævnt ovenfor, og som er udstedt i medfør af bl.a. udlændingelovens § 9 h, stk. 19, vil forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter, der udstedes i medfør af udlændingelovens § 9 h, stk. 15. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 11, om forslag til ændring af § 9 h, stk. 19, der bliver stk. 15.

Til § 5

Det fremgår af udlændingelovens § 66, at udlændingeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Efter § 22 i danskuddannelsesloven gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Efter § 68 i integrationsloven gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, der vedrører lovens territoriale gyldighedsområde, betyder, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 5, *stk.* 2, betyder, at lovens § 1 om forslag til ændringer af udlændingeloven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Endvidere vil det betyde, at de enkelte lovelementer i § 1 kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

De foreslåede ændringer i lovens §§ 2 og 3 gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.